

Paritaire commissie decentralisatie

Slotrapport

7 juni 2019

Vlaanderen
is lokaal bestuur

Paritaire commissie 'decentralisatie'
SLOTRAPPORT
ontwerpversie 5 mei 2019

Inhoudstafel

1.	Algemene doelstelling: meer vrijheidsgraden voor gemeenten	3
2.	Uitwerking paritaire commissie	3
3.	Slotbevindingen	4
4.	Opvolgfiches	7
4.1.	Werkgroep Organieke Regelgeving	7
4.2.	Werkgroep Wonen	10
4.3.	Werkgroep Mobiliteit	18
4.4.	Werkgroep Welzijn	24
4.5.	Werkgroep Economie en Werk	30
4.6.	Werkgroep Ruimte en Leefmilieu	38
4.7.	Werkgroep Vrije Tijd	59
5.	Oorspronkelijke samenstelling van de paritaire commissie	63

1. ALGEMENE DOELSTELLING: MEER VRIJHEIDSGRADEN VOOR GEMEENTEN

Het **Vlaams regeerakkoord** 2014-2019 legt grote nadruk op sterke steden en gemeenten met meer beleidsruimte. Binnen dit kader formuleerde de Vlaamse Regering drie ambitieuze doelstellingen voor Binnenlands Bestuur:

1. Integratie sectorsubsidies in gemeentefonds

“We integreren de sectorale subsidies aan lokale besturen (cultuurbeleid, jeugd, sport, ontwikkelingssamenwerking...) in het gemeentefonds, wat hen meer autonomie en minder planlast oplevert.”

“We schaffen het stedenfonds af en voegen de middelen toe aan de bijzondere financiering voor de centrumsteden van het huidige Gemeentefonds.”

2. Vereenvoudigd organiek kader

“We geven de steden en gemeenten ook meer autonomie op vlak van hun interne organisatie.”

“We integreren de OCMW's volledig in de gemeentebesturen.”

“De nieuwe verhoudingen tussen Vlaamse overheid en lokale besturen, verankeren we in een nieuw decreet “lokaal bestuur”, dat de bestaande decreten (Gemeentedecreet, OCMW-decreet en decreet Intergemeentelijke Samenwerking) vervangt en leidt tot een drastische inperking en vereenvoudiging van de bestuurlijke regels en meer gemeentelijke democratie.”

3. Paritaire commissie decentralisatie

“De Vlaamse Regering engageert zich om, in een paritair (Vlaanderen/lokale besturen) samengestelde commissie, na te gaan op welke terreinen de autonomie van de lokale besturen kan verhoogd worden, met name voor welke concrete bevoegdheden van het lokale bestuursniveau het niet meer of minder nodig is dat Vlaanderen sturend optreedt. Deze doorlichting zal het eerste jaar van de legislatuur georganiseerd worden, samen met de gemeenten en provincies, en dient voor 31 maart 2015 tot concrete resultaten te leiden.”

2. UITWERKING PARITAIRE COMMISSIE

Op 10 oktober 2014 besliste de Vlaamse Regering hoe het engagement tot oprichting van een paritaire commissie decentralisatie concreet zou worden aangepakt. Daarbij werd rekening gehouden met de lessen uit eerdere decentralisatie-oefening van de Vlaamse overheid. De huidige Vlaamse Regering koos deze maal voor een andere, meer pragmatische aanpak. Om zoveel mogelijk de bureaucratisering van het proces te vermijden, is geopteerd voor een **sterke inhoudelijke aflijning binnen een strakke timing**. Enkel die beleidsdomeinen of beleidsvelden waar de vraag naar meer decentralisatie het grootst is, kwamen aan bod. Binnen deze domeinen is, in samenspraak met de lokale besturen, bovendien gefocust op de beleidsitems waar de grootste vooruitgang kan geboekt worden in de afbouw van Vlaamse sturing.

De belangrijkste opdracht van de paritaire commissie was dus het in kaart brengen van de punten waarbij de lokale besturen belemmeringen aanvoelen bij het autonoom uitoefenen van hun

bevoegdheden. **Doelstelling was dat de Vlaamse overheid zich zoveel mogelijk terugplooit op het formuleren van de strategische kaders, en dat de lokale besturen in volle vrijheid het tactische en operationele beleid van hun bevoegdheden kunnen invullen.**

De paritaire commissie werd voorgezeten door het kabinet van de Vlaamse minister van Binnenlands Bestuur Liesbeth Homans en bestond uit 6 vertegenwoordigers van de Vlaamse Regering, 6 vertegenwoordigers van de VVSG en 2 vertegenwoordigers van de VVP. De commissie stond in voor het aansturen van de diverse inhoudelijke werkgroepen en voor het vaststellen van het eindrapport.

Het uitwerken van concrete voorstellen gebeurde in de schoot van 7 **inhoudelijke werkgroepen** die diverse malen samenkwamen:

- De werkgroep Organieke Regelgeving (o.l.v. kabinet minister Homans)
- De werkgroep Welzijn (o.l.v. kabinet minister Vandeuren)
- De werkgroep Ruimtelijke Ordening en Leefmilieu" (o.l.v. kabinet minister Schauvliege)
- De werkgroep Mobiliteit (o.l.v. kabinet minister Weyts)
- De werkgroep Economie en Werk (o.l.v. kabinet minister Muylers)
- De werkgroep Wonen (o.l.v. kabinet minister Homans)
- De werkgroep Vrije Tijd (o.l.v. kabinet minister Gatz)

Deze inhoudelijke werkgroepen waren politieke werkgroepen onder de verantwoordelijkheid van het kabinet van de functioneel bevoegde minister en samengesteld uit vertegenwoordigers van de Vlaamse Regering, de VVSG en de VVP. De werkgroepen werden technisch ondersteund door de administratie.

In juni 2015 hechtte de paritaire commissie 'decentralisatie' de goedkeuring aan haar eindverslag waarin, **per beleidssector, concrete afspraken zijn vastgelegd voor het vergroten van de beleidsruimte van de lokale besturen.** Het eindverslag is op 26 juni 2015 ter mededeling voorgelegd aan de Vlaamse Regering en werd in verschillende commissies van het Vlaams Parlement besproken:

Het eindverslag en alle afsprakenfiches zijn terug te vinden op de [website van het Agentschap Binnenlands Bestuur](#).

3. SLOTBEVINDINGEN

Is de Vlaamse Regering erin geslaagd om finaal meer vrijheidsgraden te creëren voor de lokale besturen? We overlopen de drie strategische doelstellingen die de Vlaamse Regering op dit vlak heeft naar voor geschoven.

1. Integratie sectorsubsidies in gemeentefonds

De Vlaamse Regering koos vooreerst voor meer basisfinanciering. De voorbije jaren doopte de Vlaamse Regering heel wat voorwaardelijke financiering vanuit Vlaanderen naar de lokale besturen om tot basisfinanciering. **De algemene financieringsmiddelen namen van 2014 tot 2019 toe met meer dan 1 miljard euro of 46%**, van 2,33 miljard euro in 2014 tot 3,4 miljard euro in 2019. Naast de jaarlijkse groeivoet van 3,5% voor het Gemeentefonds en het Stedenfonds en het behoud van de Elia-compensatie, integreerde de Vlaamse Regering het Stedenfonds en zeven sectorale subsidiestromen in het Gemeentefonds. Ook de afslanking van de provincies zorgde voor bijkomende middelen in het Gemeentefonds, maar die

komen alleen gemeenten toe die provinciale instellingen overnamen. Door de regularisatie van de contingentgesco's ontvangen de besturen regularisatiepremies zonder voorwaarden.

<i>in miljoen euro</i>	2014	2015	2016	2017	2018	2019
Gemeentefonds - hoofddotatie	2 246 693	2 324 545	2 404 861	2 496 291	2 583 662	2 671 033
Aanvullende dotatie Eliacompensatie	83 000	83 000	83 000	83 000	83 000	83 000
Aanvullende dotatie sectorale subsidies			130 391	130 391	131 010	131 010
Aanvullende dotatie centrumsteden				146 378	151 502	156 805
compensatie overdracht provinciale instellingen					23 820	24 234
Regularisatie vroegere contingentgesco's			332 598	332 598	332 598	332 598
Totaal algemene financiering	2 329 693	2 407 545	2 950 850	3 188 658	3 305 592	3 398 680
Jaarlijkse evolutie		3,3%	22,6%	8,1%	3,7%	2,8%
Evolutie 2014-2019						45,9%

De forse toename aan algemene financieringsmiddelen verhoogt in belangrijke mate de beleidsvrijheid van de lokale besturen en betekent ook een aanzienlijke vermindering van allerhande plan- en rapporteringsverplichtingen en administratieve lasten voor de lokale besturen. Op deze manier is het engagement die de Vlaamse Regering aan het begin van de legislatuur genomen heeft, duidelijk waar gemaakt.

2. Vereenvoudigd organiek kader

Een sterke lokale democratie moet daarnaast ook de regelgevende ruimte krijgen om een autonoom beleid te voeren op maat van de eigen noden en wensen. Dit vertaalde zich onder andere in een nieuw regelgevend kader voor de lokale besturen, het **decreet over het lokaal bestuur** van 22 december 2017.

Een van de expliciete doelstellingen van dit decreet was om te komen tot een **significante inperking en vereenvoudiging van de bestuurlijke regels**, wat leidde tot een deregulerend effect en minder detaillistische regelgeving. Die vereenvoudiging zit deels in de bundeling van de bestaande decreten in één omvattend ontwerp van decreet. Daarnaast brengt de gewijzigde relatie tussen de gemeenten en de OCMW's, zoals die in het decreet wordt geregeld, met zich mee dat de regels voor beide besturen nog meer dan voorheen verregaand op elkaar kunnen worden afgestemd. Ook de nieuwe regels voor het bestuurlijk toezicht brengen een vereenvoudiging met zich mee in vergelijking met de bestaande decreten (bijvoorbeeld door het verdwijnen van de rechtsfiguur van de schorsing en de bijbehorende procedurevoorschriften), net als de nieuwe regels betreffende de beleids- en beheerscyclus (bijvoorbeeld de integratie van het budget in de meerjarenplanning). Verder herneemt het decreet over het lokaal bestuur een aantal bepalingen uit de bestaande decreten niet, omdat ze overbodig geworden zijn of niet langer overeenstemmen met de maatschappelijke evolutie of de administratieve praktijk, en worden bestaande decretale regelingen vervangen door de mogelijkheid voor de besturen om dat zelf te regelen (bijvoorbeeld sterke vereenvoudig van de detaillistische regels betreffende burgerparticipatie). Elders werd gesleuteld aan de opbouw van de hernomen teksten uit de bestaande decreten om de leesbaarheid en de logische samenhang te verhogen. Tot slot neemt het decreet drempels weg die nu een maximale digitalisering van interne en externe processen in de weg staan.

Verder herneemt het decreet over het lokaal bestuur een aantal bepalingen uit de bestaande decreten niet, omdat ze overbodig geworden zijn of niet langer overeenstemmen met de maatschappelijke

evolutie of de administratieve praktijk, en worden bestaande decretale regelingen vervangen door de mogelijkheid voor de besturen om dat zelf te regelen.

3. Paritaire commissie decentralisatie

Tot slot opteerde de Vlaamse Regering met de **paritaire commissie decentralisatie** deze regeerperiode voor een zo concreet mogelijke manier om de beleidsruimte van het lokale niveau binnen verschillende beleidssectoren te vergroten.

Zoals gesteld, legde de paritaire commissie in 2015, per beleidssector, concrete afspraken vast voor het vergroten van de beleidsruimte van de lokale besturen. In het eindverslag is afgesproken dat de implementatie van de beslissingen de verantwoordelijkheid vormt van de functioneel bevoegde ministers, en dat de paritaire commissie de voortgang zal bespreken van de in het eindrapport gemaakte afspraken. In functie daarvan heeft de minister bevoegd voor Binnenlands Bestuur als coördinerend minister de opdracht gekregen om de voortgang van de gemaakte afspraken op te volgen en erover te rapporteren.

De opvolgingsrapporten van 2016 en 2017 maakten reeds duidelijk dat heel wat decentralisatietrajecten werden afgerond. In 2018 werd verder gewerkt aan de initiatieven die zich in een laatste fase bevonden. In voorliggend slotrapport wordt een eindevaluatie gemaakt van de uitvoering van de afspraken. **Als bijlage bij dit rapport vindt u de 42 specifieke fiches met de concrete decentralisatie-afspraken, de realisaties van de afgelopen regeerperiode en een samenvatting per beleidsdomein.** Deze fiches zijn opgesteld onder de verantwoordelijkheid van de functioneel bevoegde ministers en zijn afgestemd met de vertegenwoordigers van de lokale en provinciale besturen.

Algemeen kan worden vastgesteld dat het overgrote deel van de engagementen, die tussen de Vlaamse overheid en de lokale en provinciale besturen zijn afgesproken in het eindrapport van de paritaire commissie aan het begin van deze regeerperiode, ofwel definitief zijn afgerond, ofwel in een eindfase van de realisatie zitten. Slechts in 5 van de 42 fiches wordt voor de verdere uitwerking gekeken naar de volgende legislatuur (maar zijn de voorbereidingen al in een vergevorderd stadium). **Dit resulteert in een Vlaamse overheid die significant meer ruimte en autonomie laat aan de lokale besturen om op basis van de eigen noden en wensen hun lokale beleid vorm te geven binnen de ruime kaders die zijn uitgetekend door de Vlaamse overheid.**

Tot slot toont voorliggend eindverslag aan dat de methodiek van de paritaire commissie decentralisatie, waarbij expliciet gekozen is voor gelijkwaardigheid tussen de bestuursniveau, voor een sterk politiek engagement en voor een duidelijke inhoudelijke aflijning binnen een strakke timing, heel concrete resultaten heeft opgeleverd.

4. OPVOLGFICHES

4.1. Werkgroep Organieke Regelgeving

Samenvatting

Lokale besturen hebben steeds duidelijk aangegeven dat binnen het ruime geheel van de organieke regelgeving de versoepeling van het Vlaamse regelgevend kader inzake personeels- en organisatiebeleid prioriteit moest krijgen. Een evolutie naar een echte basisregeling met minimale voorwaarden en de mogelijkheid voor differentiatie was nodig. De Vlaamse Regering streefde naar een afbouw van de gedetailleerde personeelsregels en naar meer mogelijkheden voor de besturen om eigen accenten te leggen. Ze kwam hieraan tegemoet in twee fases.

In een eerste fase werd nagegaan waar decretale vereenvoudiging opportuun is op het vlak van personeelsregelgeving. De decretale wijzigingen hiervoor zijn volledig afgerond. Dit betekent dat vanaf 8 juli 2016:

- de lokale besturen meer vrijheidsgraden hebben gekregen zoals op het vlak van de interne organisatie, de delegatie van bevoegdheden;
- de personeelsformatie als verplicht te gebruiken instrument is afgeschaft;
- de besturen de keuzevrijheid hebben bekomen tussen statutaire en contractuele tewerkstelling bij aanwerving;
- de mogelijkheid om statutaire personeelsleden ter beschikking te stellen aan een andere overheid en vzw's is verruimd;
- de personeelsevaluatie is gedereguleerd;
- de mogelijkheid tot samenwerking met een andere overheid is uitgebreid.

Daarnaast hebben de grote steden (200.000 inwoners of meer) meer mogelijkheden bekomen om gemotiveerd af te wijken van welbepaalde minimale voorwaarden die de Vlaamse Regering kan opleggen voor de rechtspositieregeling van het personeel, weliswaar met respect voor bepaalde ondergrenzen.

Deze vereenvoudigingen zijn overgenomen in het decreet over het lokaal bestuur (DLB) van 22 december 2017. Met het DLB zijn bovendien nog verdere stappen gezet richting lokale autonomie en optimalisatie van het lokale HR-beleid :

- het personeel van de gemeente en van het OCMW worden voortaan geleid door een gemeenschappelijke algemeen directeur. Hij komt in de plaats van de vroegere gemeentesecretaris en de OCMW-secretaris. Parallel daarmee komt één financieel directeur in de plaats van de financieel beheerder van de gemeente en die van het OCMW. Hiermee werd een ambtelijke integratie en een eenduidige aansturing van gemeente en OCMW beoogd op personeelsgebied;
- de gemeente en het OCMW hebben een gemeenschappelijk organogram, managementteam en deontologische code;
- beide entiteiten hebben dezelfde rechtspositieregeling. Alleen stelt het OCMW de afwijkingen daarvan vast voor de decretaal verplichte functie van maatschappelijk werker, voor de functies die bij de gemeente niet voorkomen en voor het personeel van de zorgsector;

- de al bestaande mogelijkheid voor de gemeente en het OCMW om met gemeenschappelijke diensten te werken via een beheersovereenkomst wordt verder uitgebreid. Niet alleen kunnen ze voor bepaalde functies een beroep doen op elkaars personeelsleden, maar kunnen de bevoegde organen ook binnen de grenzen van het DLB hun beslissings- en ondertekeningsbevoegdheid toevertrouwen aan personeelsleden van het andere bestuur;
- de hervorming van de tuchtregeling voor het personeel werd tevens afgerond en trad in werking op 1 januari 2019.

In een tweede fase werd verder gewerkt aan de opmaak van een Besluit van de Vlaamse Regering dat minimale voorwaarden voor de rechtspositieregeling van de lokale besturen vaststelt en dat de bepalingen in de bestaande besluiten vervangt. Het besluit stuurt nog meer aan op hoofdlijnen en biedt de lokale besturen nog meer vrijheidsgraden. De voorbereidende werkzaamheden die betrekking hebben op deze fase zijn zo goed als afgerond en tot stand gekomen na informeel overleg met de werkgevers- en vakorganisaties.

4.1.1. Personeel lokale besturen

WAT IS ER AFGESPROKEN?

Afgesproken werd om een nieuw decreet over het lokaal bestuur te maken ter vervanging van het Gemeentedecreet, het OCMW-decreet en het decreet op de intergemeentelijke samenwerking en het Provinciedecreet daarmee in overeenstemming te brengen. Doelstelling daarvan op personeelsgebied was te komen tot decentralisatie/vereenvoudiging op het vlak van personeelsregelgeving, waar opportuun. Een voorafname daarvan werd al gerealiseerd via het zogenaamde “voorafnamedecreet” (zie verder).

Een tweede fase zou de decentralisatie/vereenvoudiging van de uitvoeringsbesluiten inhouden. Het is in deze fase o.m. de bedoeling te komen tot een besluit rechtspositieregeling dat, veel meer dan nu het geval is, stuurt op hoofdlijnen en tevens meer vrijheidsgraden biedt. Voor besturen die dit wensen, wordt een voorbeeldbesluit aangeboden. Ook de tuchtregeling zal in deze fase aan bod komen.

WAT IS ER GEREALISEERD?

De Vlaamse Regering kondigde het decreet over het lokaal bestuur af op 22 december 2017. Dat decreet bevat onder meer alle bepalingen die ook al opgenomen waren in het voorafnamedecreet van 3 juni 2016 tot wijziging van het Gemeentedecreet, het Provinciedecreet en het decreet betreffende de organisatie van de openbare centra voor maatschappelijk welzijn (B.S. 28 juni 2016). Het decreet over het lokaal bestuur trad in werking op 1 januari 2019, behalve de overgangsregels voor de decretale graden, die al op 25 februari 2018 in werking traden.

De belangrijkste vernieuwing van het DLB op personeelsgebied is dat het personeel van de gemeente en dat van het OCMW voortaan geleid wordt door een gemeenschappelijke algemeen directeur. Hij komt in de plaats van de vroegere gemeentesecretaris en de OCMW-secretaris. Parallel daarmee komt één financieel directeur in de plaats van de financieel beheerder van de gemeente en die van het OCMW. Hiermee werd een ambtelijke integratie en een eenduidige aansturing van gemeente en OCMW beoogd op personeelsgebied.

De gemeente en het OCMW hebben nu ook een gemeenschappelijk organogram, managementteam en deontologische code.

Beide entiteiten hebben ook dezelfde rechtspositieregeling. Alleen stelt het OCMW de afwijkingen daarvan vast voor de decretaal verplichte functie van maatschappelijk werker, voor de functies die bij de gemeente niet voorkomen en voor het personeel van de zorgsector.

De al bestaande mogelijkheid voor de gemeente en het OCMW om met gemeenschappelijke diensten te werken via een beheersovereenkomst wordt verder uitgebreid. Niet alleen kunnen ze voor bepaalde functies een beroep doen op elkaars personeelsleden, maar kunnen de bevoegde organen ook binnen de grenzen van het DLB hun beslissings- en ondertekeningsbevoegdheid toevertrouwen aan personeelsleden van het andere bestuur. Ook de tuchtregeling werd in het DLB aangepast. Al deze 'DLB'-regelingen werden vervolgens in belangrijke mate doorgetrokken naar het Provinciedecreet en deze wijzigingen zijn eveneens in werking getreden. De uitvoeringsbesluiten inzake de decretaal hervormde tuchtregeling personeel werden door de regering definitief goedgekeurd en zijn inmiddels eveneens in werking getreden. Ook het besluit dat de afschaffing van de personeelsformatie van het provinciepersoneel in het provinciedecreet in werking doet treden is definitief goedgekeurd. Bovendien zijn de voorbereidende werkzaamheden die betrekking hebben op de minimale voorwaarden over de rechtspositieregeling van het personeel van de lokale en provinciale besturen, na informeel overleg met de werknemers- en vakorganisaties, zo goed als afgerond.

4.2. Werkgroep Wonen

Samenvatting

Als aangewezen regisseur van het lokale woonbeleid moet het lokale bestuur voldoende ruimte krijgen voor het uitwerken van een woonbeleid op maat waarbij aandacht uitgaat naar het stimuleren van sociale woonprojecten, het ondersteunen van woonbehoeftige gezinnen en alleenstaanden en het uitwerken van een bewaking van de kwaliteit van het woonpatrimonium en de woonomgeving. Omdat het regelgevend kader dit uitgangspunt soms in de weg staat, door verplichtende elementen op te nemen of door te weinig rekening te houden met de diversiteit tussen gemeenten werd voor onderstaande thematieken de Vlaamse regelgeving aangepast zodat die voortaan meer vrijheidsgraden bevat voor de lokale besturen.

Actieprogramma – inzet gronden lokale besturen voor sociaal woonbeleid:

Het actieprogramma dient om de gezamenlijke oppervlakte van de 'bebouwbare' onbebouwde bouwgronden en kavels in eigendom van publieke en semipublieke rechtspersonen in kaart te brengen en zoveel mogelijk te activeren voor sociale woningbouw. Door het wegvallen van het verplichte percentage (25%) voor sociale woningbouw krijgt de gemeente meer kans om op basis van de mogelijkheden op het grondgebied een realistisch woonbeleid te voeren in functie van het te behalen bindend sociaal objectief. Het regelgevingstraject hiervoor is afgerond met het decreet van 14 oktober 2016.

Verwaarlozing/ongeschikt- en onbewoonbaarheid:

Door het decreet van 23 december 2016 zullen gemeenten zich kunnen ontvoogden zodat ze een eigen beleid inzake verwaarlozing kunnen ontwikkelen. De Vlaamse regelgeving rond verwaarlozing van woningen en gebouwen is beperkt tot een strategisch kader op hoofdlijnen. Het decreet bepaalt dat gemeenten een gemeentelijk register van verwaarloosde gebouwen en woningen kunnen bijhouden en dat een gemeentelijke verordening materiële en procedurele regelen kan bepalen. Het decreet regelt ook de fiscale ontvoogding inzake ongeschikt- en onbewoonbaarheid. Bij ongeschiktheid en onbewoonbaarheid van woningen treedt het Vlaamse Gewest pas op voor zover er geen gemeentelijke heffing bestaat die aan welbepaalde voorwaarden voldoet.

In 77 gemeenten bestaat intussen een eigen gemeentelijke heffing op ongeschikt- en onbewoonbaar verklaarde panden (O/O), voor alle andere gemeenten speelt nog de Vlaamse heffing. Een overzicht hiervan kan worden teruggevonden op de [website](#) van Wonen Vlaanderen. In samenwerking met ABB, Vlabe en VVSG heeft Wonen Vlaanderen, zowel voor O/O als voor verwaarlozing, modelreglementen met omstandige richtlijnen en aanbevelingen uitgewerkt ten behoeve van de gemeenten.

De implementatie van VLOK (het Vlaams Loket Woningkwaliteit) moet zorgen voor een vlotte gegevensuitwisseling over de woningen op de Vlaamse inventaris.

Het decreet van 4 mei 2018 heeft een aantal instrumenten van het Vlaamse woonbeleid afgestemd op het gewijzigde kader voor verwaarlozing van gebouwen en woningen. In de praktijk gaat het om het recht van voorkoop, het sociaal beheersrecht, de activeringsprojecten, de belastingvermindering voor renovatieovereenkomsten en het renovatieabattement van de registratierechten.

Leegstand:

De Vlaamse overheid treedt bijna volledig terug uit het leegstandsbeleid. De rol van de Vlaamse overheid beperkt zich voortaan tot het bepalen van het strategisch kader voor leegstand. De lokale besturen krijgen op basis van het decreet van 14 oktober 2016 de volledige beleidsvrijheid om zelf te bepalen of ze rond leegstand een beleid wensen te voeren en ze kunnen daar zelf invulling aan geven.

Procedure sociale woningbouw:

Het Procedurebesluit Wonen werd in samenwerking met de betrokken partners geëvalueerd in functie van kortere procedures, minder administratieve overlast en efficiëntiewinsten. De Vlaamse Regering keurde daartoe op 14 juli 2017 het nieuwe Procedurebesluit Wonen definitief goed. De bindende adviesverlening door het Agentschap Wonen Vlaanderen is geschrapt uit de procedure. De krachtlijnen van het nieuwe procedurebesluit zijn: minder projecten bespreken op het lokaal woonoverleg, meer lokale autonomie, kwaliteit van sociale woningbouwprojecten, snellere doorloop van de procedure, initiatieven van de private actoren met betrekking tot de realisatie van een sociaal woonaanbod en de vereenvoudiging van de financiële toets. Alle bepalingen van het nieuwe Procedurebesluit Wonen zijn in werking getreden.

Toewijzing sociale woning:

Ter voorbereiding van het beleidsvoornemen om een grondige administratieve vereenvoudiging van het Kaderbesluit Sociale Huur en een verhoging van de lokale autonomie door te voeren, werd de huidige regelgeving geëvalueerd. In een eerste fase zijn de vereenvoudigingsmogelijkheden die uit de evaluatie naar voren kwamen en die op korte termijn al konden gerealiseerd worden, in ontwerpregelgeving verwerkt. Zo is er naar vereenvoudiging gestreefd wat betreft het lokaal toewijzingsreglement en de relatie tot artikel 24 van het Kaderbesluit Sociale Huur. Het voorafgaand goedkeuringstoezicht van het lokaal toewijzingsreglement wordt vervangen door een vernietigingstoezicht. Het is de bedoeling dat de ontwerpregelgeving nog deze legislatuur definitief wordt goedgekeurd. Het is aan te bevelen dat er in de volgende legislatuur op het ingeslagen pad van de vereenvoudiging verder gegaan wordt (maximale digitalisering, centraal kandidatenregister, geautomatiseerde toewijzing, ...).

Intergemeentelijke samenwerking lokaal woonbeleid:

Het stimuleren van capaciteitsopbouw door middel van intergemeentelijke samenwerkingsvormen vormt een algemeen aandachtspunt voor de sector Wonen. De subsidiëring van intergemeentelijke projecten ter ondersteuning van het lokaal woonbeleid was tot voor kort opgenomen in het besluit van de Vlaamse Regering van 21 september 2007. Eind 2016 kwamen de eerste projecten aan het einde van de maximaal voorziene subsidiëringsperiode van 9 jaar. Bij besluit van de Vlaamse Regering van 8 juli 2016 werd een tijdelijke subsidieregeling uitgewerkt die van kracht zal zijn tot en met 31 december 2019. Voor de periode na 2019 zal de subsidiëring van intergemeentelijke projecten ter ondersteuning van het lokaal woonbeleid afgestemd worden op de nieuwe gemeentelijke legislatuur. Het subsidiekader voor de periode 2020-2025 is opgenomen in het BVR Lokaal Woonbeleid van 16 november 2018, dat op 1 januari 2019 in werking is getreden.

4.2.1. Actieprogramma – inzet gronden lokale besturen voor sociaal woonbeleid

WAT IS ER AFGESPROKEN?

Artikel 4.1.7 van het decreet van 27 maart 2009 betreffende het grond- en pandenbeleid stelde dat elke gemeente, voor haar grondgebied, de gezamenlijke oppervlakte van de onbebouwde bouwgronden en kavels in eigendom van Vlaamse besturen en Vlaamse semipublieke rechtspersonen berekent. Ten minste 25% van deze gezamenlijke oppervlakte zou moeten worden aangewend voor de verwezenlijking van sociaal woonaanbod. In de schoot van de paritaire commissie werd afgesproken om het verplichte percentage van 25% voor sociale woningbouw te schrappen voor het gemeentelijk actieprogramma. De verplichting kan wel worden aangehouden voor gemeenten die kennelijk onvoldoende inspanningen leveren om het bindend sociaal objectief binnen de tijdshorizon te bereiken.

WAT IS ER GEREALISEERD?

Met het wijzigingsdecreet van 14 oktober 2016 zijn, conform de afspraken van de paritaire commissie, de volgende aanpassingen doorgevoerd:

- De verplichting om minstens 25% van de onbebouwde percelen aan te wenden voor de realisatie van het bindend sociaal objectief wordt geschrapt.
- Op dat principe komt er één uitzondering: de 25%-regel blijft behouden voor de gemeenten die “kennelijk onvoldoende inspanningen leveren” om het bindend sociaal objectief te bereiken. Dat impliceert dat een gemeente bij een voortgangstoets ingedeeld wordt in categorie 2b én weigert om een overeenkomst te sluiten met een of meer sociale woonactoren om toe te werken naar haar bindend sociaal objectief.
- In de Memorie van Toelichting wordt verduidelijkt wat er wordt verstaan onder het begrip ‘Vlaamse semipublieke rechtspersoon’.

Afstemming heeft vnl. plaatsgevonden in de VVSG-commissie Huisvesting. De Vlaamse Woonraad, met daarin vertegenwoordigers van VVSG en VVP, heeft een advies verleend over het voorontwerp van decreet.

4.2.2. Verwaarlozing/ongeschikt- en onbewoonbaarheid

WAT IS ER AFGESPROKEN?

Gemeenten zullen zich kunnen ontvoogden zodat ze een eigen beleid inzake verwaarlozing kunnen ontwikkelen, met een Vlaams kader dat daar aanzetten en stimulansen toe biedt, ook voor intergemeentelijke samenwerking. Voor wat betreft ongeschikt- en onbewoonbaarheid wordt er een fiscale ontvoogding uitgebouwd: in gemeenten met een eigen heffing op ongeschikt en onbewoonbaar verklaarde woningen wordt de gewestelijke heffing stopgezet.

WAT IS ER GEREALISEERD?

De afspraken die hierover zijn gemaakt in de paritaire commissie, zijn met het decreet van 23 december 2016 houdende diverse fiscale bepalingen en bepalingen omtrent de invordering van niet-fiscale

schuldvorderingen in regelgeving omgezet. Het Vlaamse kader rond verwaarlozing is zo opgenomen in het decreet van 22 december 1995 houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 1996, hoofdstuk VIII, afdeling 2, artikel 25. Gemeenten kunnen binnen dit decretaal kader een gemeentelijk register van verwaarloosde gebouwen en woningen bijhouden. Een gemeentelijke verordening kan nadere materiële en procedurele regelen bepalen. Deze regeling is in werking sinds 1/1/2017. Ook de fiscale ontvoogding inzake ongeschikt- en onbewoonbaarheid is met hetzelfde decreet geregeld.

Op 15 september 2017 heeft de Vlaamse Regering in uitvoering van het decreet van 23 december 2016 het Besluit van de Vlaamse Regering houdende de wijziging en de opheffing van diverse besluiten over wonen, wat betreft leegstand, verwaarlozing, ongeschikt- en onbewoonbaarverklaring definitief goedgekeurd

4.2.3. Leegstand

WAT IS ER AFGESPROKEN?

De Vlaamse overheid treedt bijna volledig terug wat het leegstandsbeleid betreft, waardoor dit een autonome bevoegdheid van het lokale niveau wordt (o.a. schrapping minimumheffingsbedragen, UGLH, verplicht leegstandsregister en tegemoetkoming in de kosten voor de opmaak en de jaarlijkse actualisatie van het leegstandsregister).

WAT IS ER GEREALISEERD?

Artikelen 3.2.17 t.e.m. 3.2.27 van het decreet van 27 maart 2009 betreffende het grond- en pandenbeleid, die betrekking hebben op de gemeentelijke heffingsreglementen op leegstand, zijn opgeheven bij het decreet van 14 oktober 2016 houdende wijziging van diverse decreten met betrekking tot wonen.

Regelgevingstraject:

- Op 14 oktober 2016 bekrachtigde de Vlaamse Regering het decreet houdende wijziging van diverse decreten met betrekking tot wonen.
- Op 15 september 2017 heeft de Vlaamse Regering in uitvoering van het decreet van 23 december 2016 het Besluit van de Vlaamse Regering houdende de wijziging en de opheffing van diverse besluiten over wonen, wat betreft leegstand, verwaarlozing, ongeschikt- en onbewoonbaarverklaring definitief goedgekeurd

Met de wijziging beperkt de Vlaamse overheid zich, conform de afspraken van de paritaire commissie, tot het bepalen van het strategisch kader op hoofdlijnen voor leegstand.

4.2.4. Procedure sociale woningbouw

WAT IS ER AFGESPROKEN?

Het Procedurebesluit Wonen van 25 oktober 2013 trad in werking op 1 januari 2014. Dit besluit bevat de procedure voor de planning, programmatie en realisatie van sociale woonprojecten. Een project

dient verschillende fasen te doorlopen om in aanmerking te komen voor een financiering vanuit de Vlaamse overheid:

- 1° de beleidstoets op projectniveau, die resulteert in de opname van het project in de Projectenlijst;
- 2° de opname in de meerjarenplanning;
- 3° de opname in de kortetermijnplanning;
- 4° de toewijzing van middelen op een jaarbudget.

Het procedurebesluit wordt geëvalueerd, samen met andere woonpartners, waarbij de bindende adviesverlening door het Agentschap Wonen Vlaanderen zal verdwijnen. Bij het uittekenen van de nieuwe procedure wordt rekening gehouden met de planlastvermindering, meer flexibiliteit en een zo kort mogelijke doorlooptijd.

WAT IS ER GEREALISEERD?

- In het voorjaar van 2015 evalueerde het agentschap Wonen-Vlaanderen in samenwerking met de VMSW en de beoordelingscommissie het programmatieproces in functie van de wijziging van het MB van 13 februari 2014 bij het Procedurebesluit Wonen.
- Medio 2015 organiseerde Wonen-Vlaanderen in samenwerking met de VMSW een bevraging bij de lokale besturen en sociale woonorganisaties in functie van de evaluatie van het Procedurebesluit Wonen. De resultaten van de bevraging werden voorgesteld op een bijeenkomst van de VVSG-commissie Huisvesting.
- Sinds het najaar van 2015 werkten Wonen-Vlaanderen en de VMSW aan concrete voorstellen voor een nieuw Procedurebesluit Wonen.

Regelgevingstraject:

- Op 31 maart 2017 hechtte de Vlaamse Regering haar principiële goedkeuring aan het ontwerp van besluit houdende de procedure voor de planning, de programmatie en de realisatie van woonprojecten.
- De Vlaamse Regering keurde op 14 juli 2017 het nieuwe Procedurebesluit Wonen definitief goed.

Zoals overeengekomen in de paritaire commissie 'decentralisatie' wordt in het besluit de bindende advisering door het Agentschap Wonen-Vlaanderen geschrapt. Bij het uittekenen van de nieuwe procedure is in de mate van het mogelijke rekening gehouden met de principes van planlastvermindering, met voldoende mogelijkheid voor lokale flexibiliteit en met een zo kort mogelijke doorlooptijd.

Het nieuwe Procedurebesluit Wonen trad gefaseerd in werking. De bepalingen m.b.t. het Projectportaal en de renovatietoets zijn sinds 1 september 2017 van kracht. De nieuwe normen en de bouwtechnische en conceptuele richtlijnen zijn op 1 januari 2018 in voege gegaan. Het BVR, waarin de modaliteiten voor de kwaliteitskamer zijn bepaald, is op 8 februari 2019 definitief goedgekeurd door de Vlaamse regering. De overige bepalingen van het besluit zijn sinds 1 november 2017 van kracht.

De VMSW heeft in het najaar van 2017 samen met Wonen-Vlaanderen voor de initiatiefnemers van sociale woonprojecten een aantal infosessies over het nieuwe procedurebesluit georganiseerd.

Er werden ook praktijksessies georganiseerd, zowel voor initiatiefnemers van sociale woonprojecten (door VMSW) als voor lokale besturen (door Wonen-Vlaanderen). Die sessies werden in de loop van 2018 herhaald.

4.2.5. Toewijzing sociale woning

WAT IS ER AFGESPROKEN?

Het Kaderbesluit Sociale Huur wordt ontdaan van detailregelgeving zonder te raken aan gelijkberechtiging. Het voorafgaand goedkeuringstoezicht van het lokaal toewijzingsreglement wordt door het Agentschap Wonen Vlaanderen herbekeken, in samenhang met de ruimere discussie over de maturiteit van het lokale woonbeleid. Planlastvermindering, meer flexibiliteit, versterking lokale regie, aansluiting bij BBC.

WAT IS ER GEREALISEERD?

Ter voorbereiding van het beleidsvoornemen om een grondige administratieve vereenvoudiging van het Kaderbesluit Sociale Huur en een verhoging van de lokale autonomie door te voeren, werd de huidige regelgeving geëvalueerd door het Steunpunt Wonen (UA – HIVA). Het onderzoeksrapport is in maart 2017 opgeleverd (Winters S., Vermeir D., Van Dooren W. & Hubeau B. (2017). [*Vereenvoudiging van het sociaal huurstelsel. Van het regelen van details naar regelen volgens principes*](#), Leuven, Steunpunt Wonen, p. 178.)

In het onderzoek ging de nodige aandacht naar de voorstellen tot decentralisatie, opgenomen in de fiche over de toewijzing sociale woning die opgemaakt is in het kader van de paritaire commissie 'decentralisatie' werkgroep Wonen. Daarnaast werd ook de mogelijke incongruentie tussen artikel 24 en 28 van het Kaderbesluit Sociale Huur meegenomen. De evaluatie van deze mogelijkheid om woningen toe te wijzen aan bijzondere doelgroepen werd bekeken binnen het geheel aan mogelijkheden dat er binnen het Kaderbesluit Sociale Huur is om bijzondere doelgroepen te bereiken (nl. het lokaal toewijzingsreglement en de 'verhuringen buiten het sociaal huurstelsel'). Enerzijds werkte het Steunpunt in het onderzoeksrapport thematische verbetervoorstellen uit, anderzijds stelde ze ook een zeer ingrijpende wijziging voor over de verschillende thema's heen. Het ingrijpende voorstel combineert aanpassingen op diverse onderdelen van het sociaal huurstelsel (maximale digitalisering, centraal kandidatenregister, geautomatiseerde toewijzing, ...).

Om de ingrijpende wijziging verder voor te bereiden, heeft een projectteam met een beperkt aantal experts uit het werkveld, op basis van een discussienota, alvast samengezeten en de voorstellen verder verkend. Het was duidelijk dat het zeer ingrijpende voorstel niet op korte termijn kon worden gerealiseerd. Vandaar dat er geopteerd werd om gefaseerd te werken. In een eerste fase zijn de vereenvoudigingsmogelijkheden die op korte termijn al kunnen gerealiseerd worden, in ontwerpregelgeving verwerkt. Zo is er naar vereenvoudiging gestreefd wat betreft het lokaal toewijzingsreglement en de relatie tot artikel 24 van het Kaderbesluit Sociale Huur. Het voorafgaand goedkeuringstoezicht van het lokaal toewijzingsreglement wordt vervangen door een vernietigingstoezicht.

Het is de bedoeling dat de ontwerpregelgeving nog deze legislatuur definitief wordt goedgekeurd. Deze wijzigingen worden gezien als een eerste stap in het vereenvoudigingsproces. Het is aan te bevelen dat er in de volgende legislatuur op het ingeslagen pad van de vereenvoudiging verder gegaan wordt (maximale digitalisering, centraal kandidatenregister, geautomatiseerde toewijzing, ...).

4.2.6. Intergemeentelijke samenwerking lokaal woonbeleid

WAT IS ER AFGESPROKEN?

Het stimuleren van capaciteitsopbouw door middel van intergemeentelijke samenwerkingsvormen vormt een aandachtspunt doorheen zo goed als alle afspraken van de Werkgroep Wonen. Er werd daarvoor geen aparte fiche opgemaakt en besproken in de paritaire commissie decentralisatie.

WAT IS ER GEREALISEERD?

De subsidiëring van intergemeentelijke projecten ter ondersteuning van het lokaal woonbeleid was tot voor kort opgenomen in het besluit van de Vlaamse Regering van 21 september 2007. Eind 2016 kwamen de eerste projecten aan het einde van de maximaal voorziene subsidiëringsperiode van 9 jaar. Bij besluit van de Vlaamse Regering van 8 juli 2016 werd een tijdelijke subsidieregeling uitgewerkt die van kracht zal zijn tot en met 31 december 2019, de einddatum van de huidige gemeentelijke beleids- en beheerscyclus (BBC).

Voor de periode na 2019 wordt de subsidiëring van intergemeentelijke projecten ter ondersteuning van het lokaal woonbeleid afgestemd op de nieuwe gemeentelijke legislatuur. Het subsidiekader voor de periode 2020-2025 is opgenomen in het BVR Lokaal Woonbeleid van 16 november 2018, dat op 1 januari 2019 in werking is getreden.

Regelgevingstraject:

- Op 8 juli 2016 hechtte de Vlaamse Regering haar definitieve goedkeuring aan het besluit houdende subsidiëring van intergemeentelijke projecten ter ondersteuning van het lokaal woonbeleid, na adviezen van de Vlaamse Woonraad en de Raad van State.
- Op 16 november 2018 hechtte de Vlaamse Regering haar definitieve goedkeuring aan het besluit over het lokaal woonbeleid, na adviezen van de Vlaamse Woonraad en de Raad van State.

Afstemming:

- Op 19 februari 2016 en 18 april 2016 was er een afstemmingsoverleg over het ontwerpbesluit dat zou leiden tot het BVR van 8 juli 2016 met vertegenwoordigers van VVSG, VVP en de bestaande intergemeentelijke projecten.
- Op 26 mei 2016 werd een informatiesessie georganiseerd voor de bestaande intergemeentelijke projecten die in de loop van 2016 een subsidieaanvraag zouden indienen conform de subsidieregeling van 8 juli 2016.
- In november en december 2016 organiseerde Wonen-Vlaanderen in elke provincie informatiesessies voor de lokale besturen over het BVR van 8 juli 2016.
- Op 30 maart 2018 was er een afstemmingsoverleg over het ontwerpbesluit dat zou leiden tot het BVR van 16 november 2018 met vertegenwoordigers van VVSG en de bestaande intergemeentelijke

projecten. Op 25 april 2018 vond een afstemmingsoverleg plaats met vertegenwoordigers van VVP en de vijf provincies.

- In november en december 2018 organiseerde Wonen-Vlaanderen in elke provincie informatiesessies voor de lokale besturen over het BVR van 16 november 2018.
- Het subsidiekader rond intergemeentelijke samenwerking voor de periode 2017-2019 werd fusievriendelijk gemaakt.

4.3. Werkgroep Mobiliteit

Samenvatting

Om te evolueren naar een mobiliteitsbeleid dat afgestemd is op de lokale context en noden, werd in de volgende dossiers binnen het domein Mobiliteit de lokale beleidsruimte vergroot:

Buurtwegen/trage wegen:

De regelgeving omtrent het buurtwegennetwerk wordt gemoderniseerd zodat gemeenten in staat zullen zijn een weloverwogen tragewegenbeleid te voeren. In het Vlaams Parlement is op 6 februari 2019 een voorstel van decreet betreffende de gemeentewegen ingediend dat de oude wet op de buurtwegen vervangt. Het kader voor dit nieuw decreet staat omschreven in een conceptnota die op 2 juni 2016 werd ingediend in het Vlaams Parlement (conceptnota voor nieuwe regelgeving betreffende een kaderdecreet gemeentewegen). Het voorstel is ruimer dan louter een hervorming van de buurtwegenwet. Het heeft namelijk als uitgangspunt een ééngemaakte regeling tot stand te brengen voor alle wegen die onder het beheer vallen van lokale besturen, d.w.z. gemeentewegen, inclusief buurtwegen en trage wegen in gemeentelijk beheer.

Aanvullende verkeersreglementen:

In 2018 werd de Interactieve Reglementengenerator (IRG) verder ontwikkeld en bekend gemaakt bij de lokale besturen. De Interactieve Reglementengenerator vereenvoudigt de opmaak van aanvullende verkeersreglementen. Door een enkelvoudige input van informatie verminderen de administratieve lasten voor de lokale besturen.

Op termijn zal de toepassing IRG vervangen worden door het project LBLOD Mobiliteit (Lokale Besluiten als geLinkte Open Data). Dit is een project in samenwerking met het Agentschap Binnenlands Bestuur. De doelstelling van het project LBLOD Mobiliteit is om een lokaal bestuur in staat te stellen om via een editor een aanvullend of tijdelijk reglement op te maken, te publiceren en de waardevolle info te laten doorstromen naar andere toepassingen zoals de databank 'Verkeersborden.Vlaanderen' of GIPOD (Het Generiek Informatieplatform Openbaar Domein brengt alle informatie over werken of manifestaties op het openbaar domein zoveel mogelijk samen).

Overdracht en medebeheer gewestwegen:

De Vlaamse overheid werkt aan een duidelijk kader voor de overdracht en medebeheer van gewestwegen met als doel het verruimen van de lokale beleidsvrijheid.

Wat de (her)categorisering van het wegennet betreft, werd de focus verschoven naar voorafgaande evaluatie van de bestaande wegencategorisering en optimalisering waar nodig. Eind 2017 werd de studie "Robuust wegennetwerk Vlaanderen" opgestart. Deze studie omvat de evaluatie van de wegencategorisering en voorstellen voor een vernieuwd netwerkconcept.

Voor de herziening van de omzendbrief is de analyse afgerond. Er zullen vereenvoudigingen geformuleerd worden op vlak van procedure, administratieve en financiële afhandelingen. Dit gebeurt in overleg met de VVSG.

Het instrumentarium werd tevens geïnventariseerd en online beschikbaar gemaakt. Het instrumentarium werd op verschillende events en overlegmomenten met de lokale besturen toegelicht. In 2019 organiseert het AWW opnieuw een roadshow langs de lokale besturen, waarbij dit ook zal worden meegenomen.

Basisbereikbaarheid:

De verschuiving van basismobiliteit naar basisbereikbaarheid mikt onder meer op een betere integratie met ander – bestaand en/of innovatief – vervoeraanbod. Aangezien het vervoeraanbod ook initiatieven van lokale besturen kunnen behelzen moest onderzocht worden hoe lokale besturen meer medezeggenschap kunnen krijgen omtrent een basisbereikbaarheidsaanbod en de organisatie ervan.

Een mogelijke rol voor lokale besturen is weggelegd voor het ontsluitend netwerk door middel van complementaire diensten. Het verbindend netwerk blijft een taak voor de openbare vervoersmaatschappij. Wat betreft het kernnet blij(ft)(ven) De Lijn een bepalende rol spelen. Lokale besturen willen echter een betere invulling voor medezeggenschap (aanvullend net en vervoer op maat). Indien lokale besturen een rol toebedeeld krijgen, dient er ook financiële ademruimte gecreëerd te worden.

Op 21 december 2018 hechtte de Vlaamse Regering haar definitieve goedkeuring aan het ontwerpdecreet houdende de basisbereikbaarheid. De Vlaamse regering keurde tevens op 21 december 2018 de raamovereenkomst voor de ondersteuning van de vervoerregio's en de opmaak van de regionale mobiliteitsplannen goed.

Vlaanderen is nu opgedeeld in 15 vervoerregio's. De bestuurlijke vervoerregioraden zullen in maart 2019 voor de eerste maal samenkomen. De Lijn werkt voor deze vergaderingen een eerste voorstel van kernnet en aanvullend net uit.

4.3.1. Buurtwegen/trage wegen

WAT IS ER AFGESPROKEN?

Voor VVSG zijn de buurtwegen en trage wegen bij uitstek lokale wegen en zijn vandaag te veel bovenlokale goedkeuringen nodig. Voor de provincies speelt grensoverschrijdend element een belangrijke rol. Een decretaal kader kan oplossing bieden voor de definitie buurtwegen en trage wegen en de bevoegdheidsverdeling.

WAT IS ER GEREALISEERD?

Het Vlaams Parlement nam het initiatief om te komen tot een nieuw decreet die de oude wet op de buurtwegen vervangt. Het voorstel is ruimer dan louter een hervorming van de buurtwegenwet. Het heeft namelijk als uitgangspunt een ééngemaakte regeling tot stand te brengen voor alle wegen die onder het beheer vallen van lokale besturen, d.w.z. gemeentewegen, inclusief buurtwegen en trage wegen in gemeentelijk beheer. Het kader voor dit nieuw decreet staat omschreven in een conceptnota die op 2 juni 2016 werd ingediend in het Vlaams Parlement ("Conceptnota voor nieuwe regelgeving betreffende een kaderdecreet gemeentewegen": <https://docs.vlaamsparlement.be/docs/stukken/2015-2016/g806-1.pdf>). De Commissie voor Mobiliteit en Openbare Werken besprak op 1 december 2016 deze conceptnota voor nieuwe regelgeving; het commissieverslag werd ingediend op 22 december 2016 (<http://docs.vlaamsparlement.be/pfile?id=1229626>). Sindsdien is er gewerkt aan een voorstel van decreet.

4.3.2. Aanvullende Verkeersreglementen

WAT IS ER AFGESPROKEN?

Er is overeenstemming bereikt over een coherent systeem van registratie van de aanvullende verkeersreglementen (AR). Het doel is te komen tot minder administratieve lasten door eenvoudige input van informatie. Dit wordt gerealiseerd door het vereenvoudigen van de opmaak van aanvullende verkeersreglementen via de Interactieve Reglementengenerator (IRG) en door het elektronisch overmaken van een officieel AR aan de afdeling Beleid Mobiliteit en Verkeersveiligheid (BMV), ondertussen omgedoopt tot Vlaams Huis voor de Verkeersveiligheid (VHV). Er wordt extra ingezet op de bekendmaking van de IRG en ondersteuning bij het gebruik van de toepassing. De tekstuele handleiding m.b.t. IRG op Mobiel Vlaanderen wordt aangevuld met powerpoint-presentaties en filmpjes om het gebruik nog meer visueel voor te stellen. Ook worden getuigenissen van officiële gebruikers verzameld.

Om het IRG beter ingang te doen vinden in de gemeentelijke praktijk

- is blijvende opvolging en waar nodig aanpassing aangewezen;
- is een duidelijke(re) link en betere integratie met de verkeersbordendatabank noodzakelijk, onder meer om dubbele input van dezelfde gegevens te vermijden.

Hierbij wordt enerzijds nagegaan welke technische integratiemogelijkheden er nog zijn en anderzijds hoe de gemeentelijke werkprocessen beter op deze zo maximaal mogelijk geïntegreerde instrumenten afgestemd kunnen worden.

WAT IS ER GEREALISEERD?

- Er is verder ingezet op de bekendmaking van de IRG tijdens infomomenten over aanvullende reglementen en in antwoorden verzonden vanaf de mailbox van de aanvullende reglementen, in telefonische gesprekken, etc.
- Het project LBL0D Mobiliteit (Lokale Besluiten als geLinkte Open Data) – project in samenwerking met het Agentschap Binnenlands Bestuur – zal de toepassing IRG vervangen. De doelstelling van het project LBL0D Mobiliteit (specifiek voor DMOW) is om een lokaal bestuur (steden & gemeenten, politiezones,...) in staat te stellen om via een editor (door de automatisering en eenvoudige invoer vergelijkbaar met IRG) een aanvullend of tijdelijk reglement op te maken (gelinkt notuleren), dit reglement (gelinkt) te publiceren en de waardevolle data te laten doorstromen (via een afgesproken semantisch model) naar andere toepassingen zoals Verkeersborden.Vlaanderen of GIPOD (geLinkte Open Data).
- Dit project zal de toepassing Verkeersborden.vlaanderen (= toepassing voor het beheer van verkeersborden door alle wegbeheerders van Vlaanderen (AWV + steden & gemeenten)) vervangen. In de toepassing Verkeersborden.Vlaanderen zal men een link vinden naar het aanvullend reglement dat bij het verkeersbord hoort. Het aanvullend reglement kan men raadplegen in de centrale vindplaats (LBL0D).

- In 2018 werd in het project gefocust op het datamodel rond “besluit mobiliteit” en “verkeersborden”. De pilootfase voor opmaken van aanvullende reglementen in LBLD wordt verwacht in april 2019.

4.3.3. Overdracht en medebeheer gewestwegen

WAT IS ER AFGESPROKEN?

Elementen van overeenstemming voor het verruimen van de lokale beleidsvrijheid:

- Herbekijken van de categorisering van het wegennet gebeurt door AWV in overleg met de gemeenten.
- Eenmalige herschikking van het wegennet volgens het principe lokale wegen lokaal, primaire en secundaire wegen Vlaams.
- Financiële herschikking.
- Herzien van de omzendbrief overdracht gewestwegen en volledig kader screenen. Oefening AWV in samenwerking met VVSG (kader screenen en actualisatie bedragen).
- In kaart brengen en beter bekend maken van instrumentarium (overlegfora oplijsten, richtlijnen en brochures oplijsten).

WAT IS ER GEREALISEERD?

1. **(Her)categorisering van het wegennet** (lokale vs. niet-lokale wegen); eveneens de oefening voor de evaluatie van de huidige gewestwegencategorisering (secundaire wegen).

De focus werd verschoven naar voorafgaande evaluatie van de bestaande wegencategorisering en optimalisering waar nodig. Eind 2017 werd de studie “Robuust wegennetwerk Vlaanderen” opgestart. De studie omvat de evaluatie van de wegencategorisering en voorstellen voor een vernieuwd netwerkconcept. De VVSG was via de klankbordgroep betrokken bij de uitwerking van de studie.

De inzichten uit deze studie zullen worden aangewend bij de verdere uitwerking van een aangepast en vereenvoudigd (hoofdwegen)netwerk, inrichtingsvoorschriften en beheer.

2. **Herzien omzendbrief overdracht gewestwegen:**

- a. Stand van zaken:
 - i. Uitgebreide analyse werd uitgevoerd . Er worden vereenvoudigingen geformuleerd zowel op vlak van procedure, administratieve en financiële afhandeling.
- b. Planning / tijdspad
 - i. Juridische check wordt in Q1 2019 afgerond.
 - ii. Vervolgens wordt overleg met VVSG opgestart.
 - iii. Eind Q1 wordt nieuwe werkwijze verankerd.
 - iv. Het is de bedoeling dat de financiering vanuit Vlaanderen bij een overdracht een subsidie is voor het in goede staat brengen van de weg. Een belangrijke randvoorwaarde voor het verdere verloop van de herziening is wel dat voor lokale wegen welke in goede staat zijn of werden gebracht, de huidige weerstand voor overname wegvalt.
- c. Plan van aanpak: in Q1 van 2019 wordt dit afgewerkt, na overleg met de VVSG. Het overleg met VVSG is hierover opgestart.

3. Instrumentarium inventariseren en bekend maken.

a. Stand van zaken:

i. Het instrumentarium is beschikbaar op:

1. <http://www.mobielvlaanderen.be/overheden/overlegorganen.php> : overlegorganen: GBC, i GBC, RMC, PCV, AVVG
2. <http://www.mobielvlaanderen.be/overheden/vademecums.php> en op <http://www.mobielvlaanderen.be/overheden/richtlijnenboeken.php>
3. <http://wegenverkeer.be/documenten> : vademecums, SB 250,n SB 270, enz.
4. <http://wegenverkeer.be/dienstorders> : dienstorders AWW

ii. Tijdens de Trefdag van de VVSG had AWW een informatiestand om o.a. de communicatiekanalen en de handboeken enz. kenbaar te maken (zie folder in bijlage).

iii. Conform de dienstorder van AWW wordt elke gemeente 2-jaarlijks gecontacteerd i.f.v. belanghebbendenmanagement (zie dienstorder MOW/AWW/2013/5 - Structureel overleg tussen gemeenten en de territoriale wegenafdelingen van AWW)

b. Planning / tijdspad:

i. Indien in overleg getreden wordt met VVSG (zoals onder punt 3), zal dit nogmaals meegenomen worden.

ii. Bij het overleg met steden en gemeenten (2-jaarlijks georganiseerd) zullen de communicatiekanalen, contactgegevens en overlegfora nogmaals toegelicht worden.

iii. In het najaar 2017 organiseerde AWW een “kennisdag/ roadshow voor steden en gemeenten”. Tijdens deze kennisdag worden enkele topics toegelicht, waarover steden en gemeenten vaak nog vragen hebben. Ook de nieuwe werking met regiomanagers werd hier uiteengezet. Uit resultaten van een tevredenheid enquête blijkt dat deze roadshows worden gewaardeerd door steden en gemeenten. De roadshow wordt in 2019 opnieuw georganiseerd.

iv. In 2019 start de officiële werking van de vervoerregio's op in het kader van basisbereikbaarheid. De regiomanagers van AWW zullen hierin een belangrijke rol spelen. De regiomanagers vormen het unieke aanspreekpunt voor steden en gemeenten (op alle vlakken van de werking van het agentschap).

c. Plan van aanpak: zie punten a en b

4.3.4. Basisbereikbaarheid

WAT IS ER AFGESPROKEN?

Een mogelijke rol voor lokale besturen is weggelegd voor het ontsluitend netwerk door middel van complementaire diensten. Het verbindend netwerk blijft een taak voor de openbare vervoersmaatschappij. Wat betreft het kernnet blij(ft)(ven) De Lijn een bepalende rol spelen. Lokale besturen willen echter een betere invulling voor medezeggenschap (aanvullend net en vervoer op maat). Indien lokale besturen een rol toebedeeld krijgen, dient er ook financiële ademruimte gecreëerd te worden.

WAT IS ER GEREALISEERD?

- Uitwerking principe in ontwerpdecreet houdende de basisbereikbaarheid, definitief goedgekeurd door de VR op 21/12/2018, momenteel loopt de parlementaire behandeling.
- Intussen loopt de voorbereiding van de uitvoeringsbesluiten, in samenspraak met MORA en VVSG.
- In 2018 is Vlaanderen opgedeeld in 15 vervoerregio's. De eerste bijeenkomst van de bestuurlijke vervoerregioraden (VVR) is gepland in maart 2019.
- Eveneens op 21 december 2018 werd de "raamovereenkomst voor de ondersteuning van de vervoerregio's en de opmaak van de regionale mobiliteitsplannen" door de Vlaamse regering goedgekeurd waardoor de mini-competities per regio kunnen opgestart worden.
- De Lijn werkt een eerste voorstel van kernnet en aanvullend net uit. Deze voorstellen zullen in het voorjaar 2019 aan de vervoerregio's voorgesteld worden, waarna het adviesproces kan starten
- Ondertussen wordt ook aan de uitwerking van het vervoer op maat gewerkt en aan de afstemming tussen de verschillende lagen.

Samenvatting

Omdat de lokale besturen onvoldoende reële doorzettingsmacht in het lokaal sociaal beleid en in de welzijnssector ervaren, besloot de Vlaamse overheid tot decentralisatie over te gaan om meer autonomie en instrumenten te bieden aan de lokale besturen en hen een duidelijke regierol toe te kennen. Zo kunnen ze een beleid op maat ontwikkelen samen met de welzijnsactoren in het veld. Dit werd geconcretiseerd in het decreet betreffende het lokaal sociaal beleid van 9 februari 2018, dat in werking trad op 1 januari 2019. De beleidsplanning, de toegankelijkheid van de sociale hulp- en dienstverlening, de coördinatie van vraag en aanbod, de regiefunctie en de problematiek van gecombineerde actor- en regierol, worden in het decreet bepaald. In het uitvoeringsbesluit van 30 november 2018 wordt ook de regie van het lokaal bestuur in het kader van het geïntegreerd breed onthaal geconcretiseerd.

Daarnaast werd op 7 december 2018 het besluit van de Vlaamse Regering betreffende de Vlaamse beleidsprioriteiten in het kader van het lokaal sociaal beleid en de subsidiëring van de samenwerkingsverbanden 'geïntegreerd breed onthaal' goedgekeurd. Volgende beleidsprioriteiten werden daarbij geformuleerd:

- het realiseren van de functies en werkingsprincipes van een samenwerkingsverband geïntegreerd breed onthaal;
- het opnemen van de regierol;
- het nemen van maatregelen die de vermaatschappelijking van de lokale sociale hulp- en dienstverlening stimuleren.

Woon- en thuiszorg, en eerstelijnszorg:

Het ontwerpdecreet Woon- en Thuiszorg voorziet dat alle woonzorgvoorzieningen en verenigingen buurtgerichte zorg faciliteren en er aan meewerken. Buurtgerichte zorg is de zorg die erop gericht is de sociale cohesie te versterken, vragen naar zorg en ondersteuning uit de buurt op te vangen, gebruikers indien nodig toe te leiden naar gepaste zorg en ondersteuning of die zelf op te nemen, maar ook de buurt actief betrekken bij de werking van de voorziening door een actieve samenwerking op lokaal vlak, afgestemd met het lokaal sociaal beleidsplan, onder regie van het lokaal bestuur zoals bepaald in het decreet lokaal sociaal beleid van 9 februari 2018. De Vlaamse Regering kan voor elke woonzorgvoorziening of vereniging de werkingsprincipes verder uitwerken en concretiseren.

Kinderopvang:

Op het lokaal niveau moet het overleg inzake het toewijzen van kinderopvangplaatsen verder gedynamiseerd en geresponsabiliseerd worden. Er wordt op Vlaams niveau bepaald hoeveel budget, voor welke subsidie of subsidietrappen, er wordt voorzien, alsook waar deze zullen terecht komen op basis van een rangschikking van geografische gebieden. Over de criteria op basis waarvan deze rangschikking wordt opgemaakt, wordt overlegd tussen Kind en Gezin en VVSG. Na programmatie op Vlaams niveau wordt binnen het gunstig gerangschikt geografisch gebied bepaald welke kinderopvangplaatsen voorrang krijgen. Daarbij is de kwaliteit van het advies van het lokaal bestuur essentieel. VVSG zal met Kind & Gezin overleggen over het versterken van de lokale besturen bij het invullen van deze adviesrol, meer bepaald over het versterken van de lokale overlegstructuren die het

advies voorbereiden. VVSG en Kind en Gezin zullen ook overleggen over het huidige beslissingsproces, zowel op lokaal als op Vlaams niveau.

Om de lokale loketten kinderopvang verder in te vullen, werd een subsidie voorzien zodat in elke stad en gemeente een lokaal loket opgericht kan worden. Het loket zal, naast kwetsbare gezinnen, ook specifieke aandacht geven aan andere opvangvragen waarvoor extra ondersteuning nodig is. Er wordt jaarlijks digitaal gerapporteerd aan Kind en Gezin. Elke lokale actor relevant voor kinderopvang kan de organisatie van het lokaal loket kinderopvang op zich kan nemen. Bij gebrek aan initiatief neemt het lokaal bestuur deze opdracht op. Hoe het lokaal loket concreet vorm krijgt en wie welke rol precies opneemt, is dus voorwerp van lokaal overleg tussen het lokaal bestuur, in zijn lokale regierol, de organisatoren kinderopvang en het Huis van het Kind. Het is de bedoeling dat het lokaal loket kinderopvang gestalte krijgt in afstemming met het Huis van het Kind en meewerkt aan de doelstellingen van het Huis van het Kind en van het lokaal sociaal beleid.

Buitenschoolse kinderopvang:

In de huidige stand van zaken heeft het lokaal bestuur geen rol in de programmatie van buitenschoolse kinderopvang. Op basis van de afspraken in de paritaire commissie wordt gewerkt aan een verregaande decentralisatie op dit vlak. De conceptnota van de Vlaamse Regering over de krachtlijnen voor een nieuwe organisatie voor de opvang en vrije tijd van kinderen, die op 6 januari 2016 is ingediend in het Vlaams Parlement, was een eerste belangrijke stap om de contouren van deze decentralisatie vast te leggen. De krachtlijnen van deze conceptnota zijn verder geconcretiseerd in het voorstel van decreet houdende de organisatie van buitenschoolse opvang en de afstemming tussen buitenschoolse activiteiten, dat op 1 februari 2019 werd ingediend in het Vlaams Parlement. Het reikt een kader aan om een zorgzame transitie naar een forfaitaire subsidiëring van de lokale besturen te bewerkstelligen.

Het voorstel van decreet is als volgt opgebouwd:

- het lokaal bestuur neemt de regie op, door de ontwikkeling van een lokaal beleid en de beslissing over de besteding en de verdeling van de middelen;
- een lokaal samenwerkingsverband kan het lokaal bestuur geen bindend advies geven, geeft mee uitvoering aan het lokaal beleid, ontwikkelt gemeenschappelijke operationele doelstellingen en coördineert operationele acties van actoren;
- de Vlaamse overheid zorgt, in samenspraak met relevante actoren, voor een inspiratiekader voor een geïntegreerd aanbod buitenschoolse activiteiten. Kind en Gezin kan een kwaliteitslabel toekennen voor opvang van de jongste kinderen (kleuterleeftijd);
- de Vlaamse overheid zal de overgang maken naar het toekennen van forfaitaire subsidies aan de lokale besturen, rekening houdend met het bereik van kwetsbare gezinnen en kinderen met een specifieke zorgbehoefte.

Met het lokaal loket kinderopvang wordt ook een link gemaakt naar buitenschoolse opvang gezien kinderopvang van baby's en peuters en buitenschoolse opvang sterk samen hangt voor de gezinnen, en het de bedoeling is dat samenwerking voor buitenschoolse opvang zal groeien binnen het Huis van het Kind.

Brandveiligheid voorzieningen:

Sinds 13 juli 2018 is de procedure voor attestering van de brandveiligheid gelijk voor alle ouderenvoorzieningen en voor de centra voor herstelverblijf. Het toepassingsgebied is ook uitgebreid naar groepen van assistentiewoningen en lokale dienstencentra. De brandveiligheidsnormen worden op een aantal punten geactualiseerd en de procedure voor aanvragen van een afwijking wordt aangepast en vereenvoudigd.

De uitreiking van de attesten gebeurt door de burgemeester, die aan de brandweer de opdracht geeft om na te gaan of de aanvragende voorziening voldoet aan de brandnormen.

4.4.1. Voorschoolse kinderopvang, buitenschoolse kinderopvang, woon- en thuiszorg

WAT IS ER AFGESPROKEN?

De paritaire commissie besliste een duidelijke regierol aan de lokale besturen toe te kennen in de sector welzijn en zorg. Lokale besturen moeten meer autonomie en instrumenten krijgen om een beleid op maat te kunnen uittekenen, samen met de welzijnsactoren in het veld. Dit moet geconcretiseerd worden in een aangepast kader voor lokaal sociaal beleid.

Dit kader vertrekt van een integrale aanpak over alle beleidsdomeinen heen. Het moet een kapstok bieden waar sectorspecifieke vragen op geënt kunnen worden. De werkgroep is het er over eens dat mogelijke decentralisatie van minstens de volgende drie zaken verder moet worden bekeken: opvolgen attestering brandveiligheid, adviserende rol lokale besturen bij programmatie woon- en thuiszorg en eerstelijnsgezondheidszorg, voorwaardelijke regierol lokale besturen inzake buitenschoolse kinderopvang.

- Brandveiligheid voorzieningen: opvolging attestering kan opdracht van het lokaal bestuur worden.
- Woon- en thuiszorg, en eerstelijnszorg: adviesrol inzake programmatie door lokaal bestuur (in het kader van een vernieuwd Vlaams flexibel programmatie-instrument)
- Buitenschoolse kinderopvang: regierol kan onder voorwaarden bij lokale besturen gelegd worden.

Aan te passen regelgeving: bepalingen rond brandveiligheid, woonzorgdecreet (aan te passen), decretaal kader eerstelijns (aan te passen), decreet buitenschoolse kinderopvang (nog in ontwikkeling). Binnen deze regelgeving moet verduidelijkt worden over welke doorzettingsmacht het lokaal bestuur beschikt.

WAT IS ER GEREALISEERD?

INLEIDEND

Het decreet lokaal sociaal beleid werd definitief goedgekeurd op 9 februari 2018. Het Besluit Vlaamse Regering betreffende het lokaal sociaal beleid, vermeld in artikels 2, 9 tot en met 11, 17, 19 en 26 van het decreet van 9 februari 2018 betreffende het lokaal sociaal beleid (BVR Lokaal sociaal beleid), werd op 30 november 2018 definitief goedgekeurd, waardoor het decreet effectief in werking treedt vanaf 1 januari 2019. De beleidsplanning, de toegankelijkheid van de sociale hulp- en dienstverlening, de coördinatie van vraag en aanbod, de regiefunctie en de problematiek van gecombineerde actor- en regierol, wordt in het decreet bepaald. In dit BVR Lokaal Sociaal Beleid wordt ook de regie van het lokaal bestuur in het kader van het geïntegreerd breed onthaal geconcretiseerd. Voor wat de

operationalisering sectorale decreten en uitvoeringsbesluiten betreft wordt de timing van de in opmaak zijnde decreten en besluiten voor de verschillende sectoren gevolgd, waarbij VVSG telkens nauw betrokken wordt. Meer bepaald voor het woonzorgdecreet, het eerstelijnsdecreet en het decreet geestelijke gezondheid en de desbetreffende uitvoeringsbesluiten. Daarnaast werd op 7 december 2018 het Besluit Vlaamse regering betreffende de Vlaamse beleidsprioriteiten in het kader van het lokaal sociaal beleid en de subsidiëring van de samenwerkingsverbanden geïntegreerd breed onthaal goedgekeurd. Dit zijn:

- Het realiseren van de functies en werkingsprincipes van een samenwerkingsverband geïntegreerd breed onthaal;
- Het opnemen van de regierol;
- Het nemen van maatregelen die de vermaatschappelijking van de lokale sociale hulp- en dienstverlening stimuleren.

BRANDVEILIGHEID VOORZIENINGEN: OPVOLGING ATTESTERING KAN OPDRACHT VAN HET LOKAAL BESTUUR WORDEN

- Met het Besluit van de Vlaamse regering tot wijziging van de regelgeving betreffende de specifieke brandveiligheidsnormen voor ouderenvoorzieningen en centra voor herstelverblijf en betreffende de technische commissie voor de brandveiligheid in de voorzieningen van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin van 13 juli 2018 zijn volgende wijzigingen doorgevoerd:
 - De procedure voor attestering van de brandveiligheid wordt gelijkvormig voor alle ouderenvoorzieningen en voor de centra voor herstelverblijf;
 - Het toepassingsgebied wordt uitgebreid naar groepen van assistentiewoningen en lokale dienstencentra.
 - De brandveiligheidsnormen worden op een aantal punten geactualiseerd en de procedure voor aanvragen van een afwijking wordt aangepast en vereenvoudigd..
- De uitreiking van de attesten gebeurt door de burgemeester, die aan de brandweer de opdracht geeft om na te gaan of de aanvragende voorziening voldoet aan de brandnormen.

VOOR WAT BETREFT WOON- EN THUISZORG VOORZIET HET ONTWERPDECREET VOLGEND ORGANISATORISCH WERKINGSPRINCIPE VOOR ALLE WOONZORGVOORZIENINGEN EN VERENIGINGEN:

- Artikel 4§2 1°: ze werken mee aan en faciliteren buurtgerichte zorg. In artikel 4§2 tweede lid: in het eerste lid, 1°, wordt verstaan onder buurtgerichte zorg, de zorg die erop gericht is de sociale cohesie te versterken, vragen naar zorg en ondersteuning uit de buurt op te vangen, gebruikers indien nodig toe te leiden naar gepaste zorg en ondersteuning of die zelf op te nemen, maar ook de buurt actief betrekken bij de werking van de voorziening door een actieve samenwerking op lokaal vlak, afgestemd met het lokaal sociaal beleidsplan, onder regie van het lokaal bestuur zoals bepaald in het decreet lokaal sociaal beleid van 9 februari 2018.
- Art. 5. Van het woonzorgdecreet bepaalt dat de Vlaamse Regering voor elke woonzorgvoorziening of vereniging de werkingsprincipes, vermeld in artikel 4, verder kan uitwerken en concretiseren. De redactie van de uitvoeringsbesluiten is lopende. Onder andere in de bijlage met de erkenningsvoorwaarden voor de lokale dienstencentra wordt de link gelegd met het lokaal sociaal beleidsplan. VVSG was betrokken in de werkgroep die geconsulteerd werd bij de uitwerking van de uitvoeringsbesluiten.

- Binnen de ontwikkelingen van de eerstelijnszorg en de noodzakelijke samenwerking en netwerken worden een aantal strategische opties van het lokaal bestuur afgestemd binnen de eerstelijnszone. De lokale besturen hebben daartoe een vertegenwoordiging in de zorgraden en op Vlaams niveau in VIVEL.

VOOR WAT BETREFT KINDEROPVANG (ONDER VOORBEHOUD VAN VERDER OVERLEG)

- Op dit moment bestaat de mogelijkheid voor lokale besturen om kinderopvang te pre-financieren. Binnen de bestaande programmatie en budgetten erkent de Vlaamse overheid nadien deze plaatsen. Gent, Antwerpen en Brussel hebben een dergelijke convenant afgesloten.
- De programmatie wordt geregeld op Vlaams niveau, binnen beschikbaar budget. Er wordt op Vlaams niveau bepaald hoeveel budget, voor welke subsidie of subsidietrappen, er wordt voorzien, alsook waar deze zullen terecht komen op basis van rangschikking geografische gebieden. Over de criteria op basis waarvan deze rangschikking wordt opgemaakt, wordt overlegd tussen Kind en Gezin en VVSG.
- Na programmatie op Vlaams niveau wordt binnen het gunstig gerangschikt geografisch gebied bepaald welke kinderopvangplaatsen voorrang krijgen. Daarbij krijgt het lokaal bestuur een rol toebedeeld, zoals gebeurde bij de uitbreidingsronde in december 2015. Het lokaal bestuur levert een score op een maximum van acht punten aan, waarbij het lokaal bestuur zelf vooraf de criteria bepaalt, alsook het gewicht van elk criterium. De score van het lokaal bestuur is hierbij op een totaal van tien punten doorslaggevend.
- De kwaliteit van het advies van het lokaal bestuur is essentieel. VVSG zal met Kind & Gezin overleggen over het versterken van de lokale besturen bij het invullen van deze adviesrol, meer bepaald over het versterken van de lokale overlegstructuren die het advies voorbereiden. VVSG en Kind en Gezin zullen ook overleggen over het huidige beslissingsproces, zowel op lokaal als op Vlaams niveau.
- Om de lokale loketten kinderopvang verder in te vullen, werd een subsidie voorzien zodat in elke gemeente en stad een lokaal loket kan worden opgericht. Cruciaal is de registratie van het aantal unieke opvangvragen (unieke identificatie) met vermelding van het aantal onbeantwoorde vragen. Daarbij worden een aantal specifieke types opvangvragen in de verf gezet. Doelstelling is dat het lokaal loket naast kwetsbare gezinnen, ook specifieke aandacht geeft aan andere opvangvragen waarvoor extra ondersteuning aangewezen is: dringende kinderopvang, flexibele openingstijden, voorrangsgroepen en inclusieve kinderopvang van kinderen met een specifieke zorgbehoefte. Voor deze specifieke opvangvragen wordt een aparte registratie gevraagd.
- De informatie die op die manier geregistreerd wordt is waardevol, zowel voor het lokale bestuur en alle organisaties die deelnemen aan de lokale samenwerking, als voor Kind en Gezin in het kader van de programmatie. Daarom wordt gevraagd dat het lokaal loket kinderopvang deze informatie openbaar zou maken en jaarlijks digitaal zou rapporteren aan Kind en Gezin.
- Het is de bedoeling dat het lokaal loket kinderopvang gestalte krijgt in afstemming met het Huis van het Kind, dat dienstverlening aan gezinnen met kinderen samenbrengt en waar het lokaal loket kinderopvang dus best een plaats in krijgt. Het lokaal loket kinderopvang is geen verplichte partner van het Huis van het Kind, maar er wordt minimaal verwacht dat er afstemming plaatsvindt (zie ook artikel 7, 7° a)). Dit is in overeenstemming met de beleidskeuze om de Huizen van het Kind het speerpunt te maken van het Vlaamse gezinsbeleid en om de volgende jaren werk te maken van het versterken van samenwerkingsverbanden om zo lokaal een kwaliteitsvol en geïntegreerd

dienstverleningsaanbod uit te bouwen dat aansluit op de noden en verwachtingen van ouders en kinderen vandaag.

- Opgemerkt wordt dat elke lokale actor relevant voor kinderopvang, de organisatie van het lokaal loket kinderopvang op zich kan nemen, en bij gebrek aan initiatief neemt het lokaal bestuur deze opdracht op. Hoe het lokaal loket concreet vorm krijgt en wie welke rol precies opneemt is dus voorwerp van lokaal overleg tussen het lokaal bestuur – in zijn lokale regierol – organisatoren kinderopvang en het Huis van het Kind. Daarbij zal gezocht moeten worden naar een evenwicht tussen coördinatie met het oog op ondersteuning van gezinnen en in kaart brengen van de opvangvragen enerzijds en respect voor autonomie van organisatoren anderzijds.
- Het lokaal loket kinderopvang moet meewerken aan de doelstellingen van het Huis van het Kind en van het lokaal sociaal beleid, gezien de onderlinge link:

 - het lokaal loket kinderopvang en het Huis van het Kind hebben als gemeenschappelijke doelstelling de toegankelijkheid en het bereik van de dienstverlening te verhogen via lokale samenwerking en bundeling van het aanbod;
 - het decreet lokaal sociaal beleid geeft het lokaal bestuur alle troeven in handen om aan de gezinnen een maximale toegankelijkheid te garanderen tot gezinsondersteunende voorzieningen (inclusief kinderopvang) en onderbescherming tegen te gaan. Opgemerkt wordt dat als het lokaal bestuur naast zijn rol inzake lokale regie ook de rol van lokale actor opneemt, het dan belangrijk is om deze rollen voldoende van elkaar te scheiden. Indien het lokaal bestuur verantwoordelijk is voor het lokaal loket, zal het moeten instaan voor de gelijkwaardigheid van alle actoren kinderopvang.

VOOR WAT BETREFT BUITENSCHOOLSE KINDEROPVANG (ONDER VOORBEHOUD VAN VERDER OVERLEG)

- In de huidige stand van zaken heeft het lokaal bestuur geen rol in de programmering van buitenschoolse kinderopvang.
- De Conceptnota van de Vlaamse Regering over de krachtlijnen voor een nieuwe organisatie voor de opvang en vrije tijd van kinderen werd op 6 januari 2016 ingediend in het Vlaams Parlement.
- Overeenkomstig de conceptnota zal het lokaal bestuur een regierol opnemen bij de uitwerking van het nieuw decretaal kader.
- Er werden hoorzittingen gehouden over deze Conceptnota in de Commissie Welzijn, Volksgezondheid en Gezin, waarbij verschillende maatschappelijke actoren worden gehoord (VVSG, Gezinsbond, academici,...).
- Een voorstel van decreet is ingediend in het Vlaams parlement op 01 februari 2019
- Met het lokaal loket kinderopvang wordt een link gemaakt naar buitenschoolse opvang gezien kinderopvang van baby's en peuters en buitenschoolse opvang sterk samen hangt voor de gezinnen, en het de bedoeling is dat samenwerking voor buitenschoolse opvang zal groeien binnen het Huis van het Kind. Van het lokaal loket kinderopvang wordt meer bepaald ook verwacht dat ze gezinnen kunnen informeren over het aanbod aan buitenschoolse opvang, naast het aanbod aan kinderopvang van baby's en peuters.

Samenvatting

Het regelgevingstraject op het vlak van de sector **Economie** is volledig afgerond en komt zo tegemoet aan de te hoge administratieve last en teveel detailregelgeving die de lokale besturen ervaarden.

Ambulante handel:

Er werd afgesproken om het Vlaams kader te laten terugplooiën op hoofdlijnen, waarbinnen de lokale besturen voldoende autonomie krijgen om het beleid beter en sneller te kunnen afstemmen op de lokale noden ter bevordering van het markt- en kermisgebeuren. Ambulante handel is een zeer plaatsgebonden aangelegenheid die maatwerk behoeft. Om hierop een efficiënt en snel antwoord te kunnen bieden, drong zich een deregulering en versoepeling op. De administratieve vereenvoudiging en verhoogde autonomie van steden en gemeenten kreeg vorm door het decreet van 24 februari 2017 en het besluit van de Vlaamse Regering van 21 april 2017.

De decentralisatie-oefening wordt verdergezet. Het KB van 24 september 2006, dat de organisatie van kermisactiviteiten regelt, zal onderworpen worden aan dezelfde oefening waarbij verhoogde autonomie voor de steden en gemeenten en versoepeling centraal staat. Door de vergaande wijziging in het economisch recht, in het bijzonder de Wet 15 april 2018 houdende hervorming van het ondernemingsrecht en het Wetsontwerp tot invoering van het Wetboek van vennootschappen en verenigingen en houdende diverse bepalingen, dringt zich ook een globale evaluatie op van de wetgeving ambulante handel en kermisactiviteiten. Deze twee decentralisatie-oefeningen zullen parallel lopen.

Integraal handelsvestigingsbeleid:

Op het vlak van het handelsvestigingsbeleid hebben de lokale besturen meer vrijheidsgraden gekregen door het decreet betreffende het Integraal Handelsvestigingsbeleid dat de Vlaamse Regering bekrachtigde op 15 juli 2016 en gepubliceerd werd in het Belgisch Staatsblad op 29 juli 2016. De Vlaamse overheid reikt de gemeenten verschillende instrumenten aan om een ruimtelijk handelsbeleid te voeren. Via stedenbouwkundige verordeningen of ruimtelijke uitvoeringsplannen hebben de gemeenten de mogelijkheid om kernwinkelgebieden en winkelarme gebieden af te bakenen. Er werd ook overeenstemming bereikt over de mogelijkheid om bij verordeningen en ruimtelijke uitvoeringsplannen bepalingen op te leggen met betrekking tot vier categorieën van kleinhandel en de mogelijkheid tot gedifferentieerde normen voor bestaande versus nieuwe vestigingen. De lokale besturen kunnen met ontwikkelaars of exploitanten handelsvestigingsconvenanten afsluiten over het aanbod en gemeenschappelijke initiatieven. Ten slotte werd overeenstemming bereikt over het gebruik van de procedure van de omgevingsvergunning voor de vergunning voor kleinhandelsactiviteiten en de integratie van deze omgevingsvergunning voor kleinhandelsactiviteiten met de stedenbouwkundige vergunning en de milieuvergunning.

Ook op het vlak van het beleidsveld **Werk** zijn er veel argumenten die duiden op het belang van een echt lokaal arbeidsmarktbeleid, naast of complementair aan het Vlaamse beleid. Omwille van de sterke lokale verschillen in arbeidsmarkt is er nood aan een lokaal arbeidsmarktbeleid dat is afgestemd op de plaatselijke noden en mogelijkheden. Het lokale bestuursniveau is daarnaast het meest geschikte

overheidsniveau om een geïntegreerd beleid te voeren. Er werd meer lokale doorzettingsmacht bereikt op twee vlakken, meer bepaald wat tijdelijke werkervaring en wijkwerking betreft en door een meer structurele samenwerking tussen VDAB en de lokale besturen.

Tijdelijke werkervaring en wijk-werken:

Het doel was om te evolueren naar één systeem van tijdelijke werkervaring. Hiervoor werd een nieuw stelsel “tijdelijke werkervaring” geïntroduceerd. Het decreet en uitvoeringsbesluit “tijdelijke werkervaring” traden in werking op 1 januari 2017. De autonomie van de lokale besturen zit onder meer vervat in het gedeeld afsprakenkader uitgewerkt door VDAB en de OCMW's wat betreft instroomcriteria, het traject tijdelijke werkervaring en de samenwerkingsstructuur, in de beslissingsbevoegdheid wat betreft instroom in tijdelijke werkervaring en in de productiviteitsvergoeding in het kader van ter beschikking stelling.

Daarnaast werd het plaatselijke werkgelegenheidsagentschappen-stelsel omgevormd naar het nieuwe instrument “wijk-werken”. Wijk-werken wil werkzoekenden met een grote afstand tot de reguliere arbeidsmarkt werkervaring laten opdoen. Het decreet Wijk-werken trad in werking op 1/1/2018. Bij de omvorming van PWA naar het nieuwe instrument wijk-werken wordt extra aandacht besteed aan de autonomie van de lokale besturen. Op Vlaams niveau wordt er zo voorzien in een “standaard” activiteitenlijst, die jaarlijks wordt voorgelegd en goedgekeurd door de Raad van Bestuur van VDAB. Lokale besturen hebben evenwel de mogelijkheid om zelf te beslissen om over te gaan tot inperking of uitbreiding van mogelijke activiteiten die in aanmerking komen voor Wijk-werken. Op 3 oktober 2018 heeft de Raad van Bestuur van VDAB een nieuwe procedure goedgekeurd voor het aanvragen van afwijkingen op de activiteitenlijst zodat dit eenvoudiger verloopt. Daarnaast zijn VDAB en VVSG gekomen tot een algemeen afsprakenkader omtrent de werking van het activeringsinstrument ‘wijk-werken’.

Met het oog op advies aan de Raad van Bestuur van VDAB i.k.v. welzijn op het werk van wijkwerkers, wordt het overlegcomité W4 opgericht. De lokale besturen zijn hierin vertegenwoordigd. Het overlegcomité heeft o.a. de opdracht advies te verlenen aan de Raad van Bestuur van VDAB i.v.m. het welzijn op het werk over nieuwe toegestane activiteiten (uitbreiding) aan de Vlaamse activiteitenlijst en klachten te behandelen i.v.m. welzijn op het werk.

Structurele samenwerking tussen VDAB – lokale besturen:

Met de oprichting van de Centrale Werkgroep Lokale Besturen kreeg de samenwerking tussen de VDAB en de lokale besturen een structureel karakter. De Werkgroep Lokale Besturen heeft als doel beleidsadviezen te formuleren over beleid en beleidsuitvoering op het raakvlak tussen Vlaamse en lokale werk- en arbeidsmarktmateries. De Provinciale Werkgroepen Lokale Besturen versterken de samenwerking op het provinciaal niveau. Op 24 mei 2017 werd de Partnerschapsovereenkomst VDAB-VVSG ondertekend. Jaarlijks worden de engagementen in een actieplan vertaald dat wordt opgevolgd in de Centrale Werkgroep Lokale Besturen en ter kennisgeving wordt voorgelegd aan de leden van de Raad van Bestuur. VDAB lanceerde een deelsite voor lokale besturen en OCMW's met allerlei informatie en tools voor samenwerking.

In maart 2018 installeerde VDAB centraal een strategisch-tactisch overleg met VVSG-OCMW om de vertaling van strategische samenwerking naar het tactisch-operationeel terrein te stroomlijnen. Op 16 januari 2019 werd centraal door VDAB en VVSG de werkgroep wijk-werken opgericht met als

doelstelling de samenwerking tussen VDAB, de wijk-werkorganisatoren en VVSG op lokaal vlak te faciliteren.

4.5.1. Ambulante Handel

WAT IS ER AFGESPROKEN?

Het Vlaams kader plooit terug op hoofdlijnen, waarbinnen de lokale besturen voldoende autonomie krijgen om dit in te vullen. De voorstellen van de VVSG vormen de basis voor een debat met de sector. Subsidiariteitsprincipe, minder sturing door minder detaillistische regelgeving.

WAT IS ER GEREALISEERD?

De ervaring en praktijk toont aan dat socio-economische noden voortdurend wijzigen en zich ontwikkelen. Geen markt of stad is dezelfde. Ambulante handel is een zeer plaatsgebonden aangelegenheid die maatwerk behoeft.

Om hierop een efficiënt en snel antwoord te kunnen bieden, drong zich een deregulering en versoepeling op.

Aangezien markt- en kermisactiviteiten een lokale aangelegenheid zijn, dienden steden en gemeenten een grotere autonomie te krijgen teneinde het beleid beter en sneller te kunnen afstemmen op de lokale noden ter bevordering van het markt- en kermisgebeuren.

De inzet voor de wijzigingen van de wet en het koninklijke besluit inzake de uitoefening en de organisatie van ambulante activiteiten waren administratieve vereenvoudiging en verhoogde autonomie aan de steden en gemeenten. De wijzigingen resulteerden in:

- het decreet van 24 februari 2017 tot wijziging van artikel 8 en 10 van de wet van 25 juni 1993 betreffende de uitoefening en de organisatie van ambulante en kermisactiviteiten;
- het besluit van de Vlaamse Regering van 21 april 2017 houdende de wijziging van diverse bepalingen van het koninklijk besluit van 24 september 2006 betreffende de uitoefening en de organisatie van ambulante activiteiten.

De decentralisatie-oefening wordt ondertussen verdergezet. De organisatie van kermisactiviteiten is geregeld in een afzonderlijk KB van 24 september 2006. Ook dit KB zal onderworpen worden aan dezelfde oefening waarbij decentralisatie, verhoogde autonomie voor de steden en gemeenten en versoepeling centraal staat.

Door de vergaande wijziging in het economisch recht, in het bijzonder de Wet 15 april 2018 houdende hervorming van het ondernemingsrecht en het Wetsontwerp tot invoering van het Wetboek van vennootschappen en verenigingen en houdende diverse bepalingen, dringt zich bovendien een globale evaluatie op van de wetgeving ambulante handel en kermisactiviteiten. Ook hierrond wordt een oefening opgestart.

4.5.2. Integraal Handelsvestigingsbeleid

WAT IS ER AFGESPROKEN?

Er is overeenstemming bereikt:

- Over de mogelijkheid tot het aanwenden van de stedenbouwkundige verordening als instrument om kernwinkelgebieden en winkelarme gebieden af te bakenen. Het wordt mogelijk om een kernwinkelgebied en een winkelarm gebied af te bakenen met een verordening. Om tegemoet te komen aan de kritiek van de SARO inzake het gebrek aan participatie/mogelijkheid tot kenbaar maken van bezwaren, wordt een fase van openbaar onderzoek voorzien binnen de procedure van de stedenbouwkundige verordening.
- Over de mogelijkheid om bij RUP en verordening bepalingen op te leggen met betrekking tot vier categorieën van kleinhandel en de mogelijkheid tot gedifferentieerde normen voor bestaande versus nieuwe vestigingen.
- Om aan de lokale overheden de vraag te stellen om hun handelsvestigingsbeleid vorm te geven vanuit een lokale/provinciale visie. Deze visie kan ter advies worden voorgelegd aan het Comité voor de Kleinhandel.
- Over het gebruik van de procedure van de omgevingsvergunning voor de vergunning voor kleinhandelsactiviteiten en de integratie van deze omgevingsvergunning voor kleinhandelsactiviteiten met de stedenbouwkundige vergunning en de milieuvergunning. Als voor een vestiging verschillende van deze vergunningen noodzakelijk zijn kunnen deze binnen één procedure worden aangevraagd.
- Over het voorzien van handelsvestigingsconvenanten.

WAT IS ER GEREALISEERD?

Het ontwerp van decreet betreffende het integraal handelsvestigingsbeleid werd goedgekeurd door het Vlaams Parlement, en door de Vlaamse Regering bekrachtigd op 15 juli 2016. Het werd gepubliceerd in het Belgisch Staatsblad op 29 juli 2016. Het hoofdstuk over visievorming en het hoofdstuk over convenanten is sinds die datum in werking getreden. Het hoofdstuk met betrekking tot RUP's en stedenbouwkundige verordeningen is in werking getreden op 1 mei 2017. Het hoofdstuk over de omgevingsvergunning voor kleinhandelsactiviteiten is in werking getreden op 1 augustus 2018. Het hoofdstuk over de handhaving is in werking getreden op 9 januari 2019 bij publicatie van het uitvoeringsbesluit dat op die datum gepubliceerd werd in het Belgisch Staatsblad.

Daarnaast is de volledige digitale integratie van de omgevingsvergunning voor kleinhandelsactiviteiten in voege getreden.

4.5.3. Activeringsinstrumenten tijdelijke werkervaring en wijk-werken

WAT IS ER AFGESPROKEN?

Er is een engagement om te komen tot één systeem van tijdelijke werkervaring (TWE) waarbij o.a. volgende maatregelen (gedeeltelijk) worden geïntegreerd: PWA, art. 60 §7/61, gesco's en WEP+. Op basis van verdere technische en juridische uitklaring zal er overleg worden gepleegd met de betrokken

stakeholders, waaronder de lokale besturen. Daarbij moet differentiatie tussen lokale besturen tot de mogelijkheden behoren.

Bij de integratie van artikel 60§7 in het nieuwe stelsel tijdelijke werkervaring, wordt extra aandacht besteed aan de autonomie van de lokale besturen welke onder meer vervat zit in:

- het gedeeld/gezamenlijk afsprakenkader uitgewerkt door VDAB en de OCMW's wat betreft instroomcriteria, het traject TWE en de samenwerkingsstructuur. Het afsprakenkader biedt autonomie op tactisch niveau (inpasbaar in de eigen visie van elk OCMW en VDAB) én op operationeel niveau (concrete taakverdeling, afspraken ... laat ruimte voor behoud van de bestaande werkwijze van elke OCMW/VDAB);
- de beslissingsbevoegdheid wat betreft instroom in TWE: het OCMW beslist autonoom over instroom in TWE, over instroom in sociale economie i.k.v. TWE;
- het verloningsbeleid bij tewerkstelling via art 60 §7;
- productiviteitsvergoeding in kader van ter beschikking stelling: het OCMW is vrij te bepalen of een vergoeding gevraagd wordt en wat de hoogte daarvan is.

Overlegcomité W4

Met het oog op advies aan de Raad van Bestuur (RVB) van VDAB i.k.v. welzijn op het werk m.b.t. de nieuwe toegestane activiteiten op de Vlaamse activiteiten wijk-werken, wordt het overlegcomité W4 opgericht. De lokale besturen zijn hierin vertegenwoordigd. Dit overlegcomité komt elke 3 maanden samen en kreeg van de RVB als opdracht:

- Ontvangen van inlichtingen en het geven van adviezen omtrent de arbeidsvoorwaarden voor de activiteiten en het welzijn op het werk van de wijk-werker.
- Bepalen van de gedragscode voor veiligheid tijdens het werk in het kader van wijk-werken.
- Het uitbrengen van adviezen t.a.v. de RVB omtrent eventuele noodzakelijke wijzigingen en aanpassingen aan de Gedragscode.
- Het verlenen van advies aan de RVB in verband met het welzijn op het werk over de nieuwe toegestane activiteiten (uitbreiding) aan de Vlaamse activiteitenlijst. De melding van afwijkende activiteiten is inmiddels onderdeel geworden van het Algemeen Afsprakenkader omtrent de werking van het activeringsinstrument 'wijk-werken' tussen VDAB en VVSG en vervangt de driemaandelijks update van de lijst met afwijkingen waarvan bij de oprichting van dit overlegcomité sprake.
- Het behandelen van klachten in verband met het welzijn op het werk van wijk-werkers.

Het overlegcomité verbindt zich ertoe eind 2019 een model van werkpostfiches af te leveren voor alle activiteiten wijk-werken, op basis waarvan risicoanalyses kunnen gemaakt worden.

Nieuwe aanvraagprocedure voor afwijkende activiteiten

Op 3 oktober 2018 heeft de RVB van VDAB een nieuwe procedure goedgekeurd voor het aanvragen van afwijkingen op de activiteitenlijst. Deze nieuwe procedure is op voorhand afgestemd met VVSG en gaat in vanaf 26 november 2018. De procedure heeft enkel betrekking op de wijze waarop deze aanvraag ingediend moet worden. Gemeenten kunnen nog steeds, in het kader van hun rol als regisseur op vlak van het lokaal werkgelegenheidsbeleid, voor hun grondgebied een aanvraag indienen om de Vlaamse lijst van activiteiten verder uit te breiden of te beperken.

VDAB wenst op deze wijze het aanvragen van de afwijkingen te vereenvoudigen en meer informatie te verzamelen over de aangevraagde afwijking. Ook een vlottere opname van de aanvraag in het wijk-werkplatform wordt beoogd.

Algemeen afsprakenkader omtrent de werking van het activeringsinstrument 'wijk-werken'

Omdat het komen tot een consensus over een adviesprocedure tot evaluatie van de aangevraagde afwijkingen binnen wijk-werken moeizaam verloopt, komen VDAB en VVSG tot een algemeen afsprakenkader. Op 5 december 2018 wordt dit goedgekeurd door de RVB. Om in te staan voor opvolging, verdere uitwerking en bijsturing, wordt afgesproken dat de strategische opvolging van dit afsprakenkader ingebed wordt in de reeds bestaande Centrale Werkgroep Lokale Besturen. Verder wordt er een werkgroep wijk-werken opgericht die zich 4x/jaar zal buigen over de operationalisering van dit afsprakenkader. Deze werkgroep werkt een actieplan uit en koppelt de realisatie ervan terug naar de Centrale Werkgroep Lokale Besturen alsook naar de RVB.

WAT IS ER GEREALISEERD?

Conceptnota "Tijdelijke werkervaring"

- goedgekeurd door de Vlaamse Regering op 30/10/2015
- SERV-advies en parlementaire commissie in januari 2016.

Omvat:

- introductie van een nieuw stelsel "tijdelijke werkervaring" en integratie ervan in het Vlaamse activeringsbeleid
- integratie van art 60§7
- enkele acties i.k.v. hervorming PWA (concrete hervorming PWA is uitgewerkt in een aparte conceptnota VR van 4/03/2016: hervorming van het PWA-stelsel - naar een nieuw instrument "Wijk-werken")

Inwerkingtreding decreet en uitvoeringsbesluit "tijdelijke werkervaring op 1 januari 2017

- Opstart TWE voor leefloongerechtigden op 1 januari 2017 + integratie van instrument "art 60§7" in TWE.
- Bestendiging regeling inzake toekenning verhoogde toelage bij art 60§7 in een sociaal economie-initiatief + toekenning contingent aan OCMW's voor 2018 via omzendbrief van minister Muyters (8 juni 2017)
- Omzendbrief van minister Muyters betreffende de financiële controle op de subsidie TWE (30 juni 2017)
- Bestendiging regeling inzake toekenning verhoogde toelage bij art. 60§7 + toekenning contingent aan OCMW's voor 2019, kadering naar fusie van gemeenten via omzendbrief van minister Muyters (23 november 2018)
- Conceptrapport van VIONA studie: "Activering van leefloongerechtigden via stelsel TWE (afgerond nov 2018, vrijgegeven in februari 2019 na goedkeuring door kabinet minister Muyters.

- Bestendigen nodige wijzigingen in Nova Prima Systeem van POD MI in functie aanvragen loonstoelagen art. 60§7 en andere subsidie vormen (art 61 KB 500).
- Bestendigen afsprakenkaders en verdere concretisering maatregel TWE OCMW a.d.h.v. ontwikkelen draaiboek
- Opstart TWE voor werkzoekenden op 1 januari 2018 + gunning van de partners TWE

Nieuwe aanvraagprocedure voor afwijkingen op de Vlaamse activiteitenlijst wijk-werken

- Op voorhand afgestemd met VVSG
- Goedgekeurd door de RVB op 3/10/2018
- Van kracht op 26/11/2018

Algemeen afsprakenkader omtrent de werking van het activeringsinstrument 'wijk-werken' tussen VDAB en VVSG

- Goedgekeurd door de RVB op 5/12/2018

4.5.4. Structurele samenwerking tussen VDAB – lokale besturen

WAT IS ER AFGESPROKEN?

Met de oprichting van de Centrale Werkgroep Lokale Besturen kreeg de samenwerking met lokale besturen een structureel karakter. De Provinciale Werkgroepen Lokale Besturen versterken de samenwerking op het provinciaal niveau.

De wederzijdse samenwerkingsengagementen VDAB en Lokale Besturen worden gevat in een partnerschapsovereenkomst VDAB-VVSG. Jaarlijks worden de engagementen in een actieplan vertaald dat wordt opgevolgd in de Centrale Werkgroep Lokale Besturen en ter kennisgeving wordt voorgelegd aan de leden van de Raad van Bestuur.

WAT IS ER GEREALISEERD?

Op de Raad van Bestuur VDAB van 3 juni 2015 werd beslist tot de oprichting van de Centrale Werkgroep Lokale Besturen. De Werkgroep Lokale Besturen heeft als doel beleidsadviezen te formuleren over beleid en beleidsuitvoering op het raakvlak tussen Vlaamse en lokale werk- en arbeidsmarktmateries. De Centrale Werkgroep Lokale Besturen werd op 25 november 2015 geïnstalleerd en komt 4 keer per jaar samen.

Op de Raad van Bestuur van VDAB werd op 4 mei 2016 beslist tot de oprichting van de Provinciale Werkgroepen Lokale Besturen en voor VDAB Brussel een geëigende overlegstructuur. De Provinciale Werkgroep Lokale besturen wordt opgericht om een provinciaal structureel overleg met de lokale besturen te garanderen. De Provinciale Werkgroepen Lokale Besturen zijn in het najaar 2016 opgestart en komen 3 tot 4 keer per jaar samen.

Op 24 mei 2017 werd de Partnerschapsovereenkomst VDAB-VVSG ondertekend en werd de deelsite <https://www.vdab.be/lokalebesturen> gelanceerd. Dit is een homepage voor lokale besturen en OCMW's met allerlei informatie en tools voor samenwerking. Per provincie is een VDAB-

netwerkmanager lokale besturen contactpersoon, voor Antwerpen en Gent is er een VDAB-stadsmanager actief.

In maart 2018 installeerde VDAB centraal een strategisch-tactisch overleg met VVSG-OCMW om de vertaling van strategische samenwerking naar het tactisch-operationeel terrein te stroomlijnen. Het overleg vindt à rato 2-maandelijks plaats.

Naar aanleiding van de lokale verkiezingen werd op 24 oktober 2018 een 'Infopakket voor lokale besturen' via de deelsite aangereikt om (nieuwe) mandatarissen te informeren over arbeidsmarktinformatie en actiedomeinen voor samenwerking.

In januari 2019 werd centraal door VDAB en VVSG de werkgroep wijk-werken opgericht met als doelstelling de samenwerking tussen VDAB, de wijk-werkorganisatoren en VVSG op lokaal vlak te faciliteren. De werkgroep wijk-werken is op 16 januari 2019 van start gegaan en komt 3 maal per jaar samen.

Samenvatting

Op het vlak van Ruimte en Leefmilieu voelen gemeenten vooral een sterke wens tot een verlichting van de werklust en procedures zoals die in de regelgeving zijn beschreven. Gemeenten hebben nood aan duurzame en up-to-date regelgeving, die weloordacht is en dus een zekere houdbaarheid heeft. Vandaar dat het lokale niveau pleit voor enerzijds een beperkt aantal eerder concrete aanpassingen en anderzijds voor decretale rust.

Op 8 december 2017 keurde het Vlaams Parlement het decreet houdende wijziging van diverse bepalingen inzake ruimtelijke ordening, milieu en omgeving goed. De zogenaamde codextrein omvat volgende wijzigingen:

- Het goedkeuringstoezicht op de lokale ruimtelijke uitvoeringsplannen werd reeds eerder opgeheven en vervangen door een schorsingsmogelijkheid. Naast deze schorsingsmogelijkheid heeft de Vlaamse Regering nu ook de mogelijkheid om een gemeentelijk of provinciaal RUP te vernietigen, doch enkel in het geval de Vlaamse Regering een niet-remedieerbaar gebrek vaststelt. In dergelijk geval heeft een schorsing namelijk geen zin, aangezien de lokale overheid geen beleidsruimte meer heeft. Enkel de Vlaamse Regering heeft de vernietigingsmogelijkheid, omdat dit een echte uitzonderlijke procedure moet blijven.
- Daarnaast bevat het decreet een merkelijke versoepeling van de toezichtsregeling op provinciale en gemeentelijke stedenbouwkundige verordeningen. Het goedkeuringstoezicht is ook voor wat betreft verordeningen opgeheven en vervangen door een schorsings- en vernietigingsmogelijkheid, analoog met de regeling voor RUP's.
- Voornoemd decreet wijzigt ook de afwijkingsmogelijkheid voor onroerend erfgoed. Deze afwijkingsmogelijkheid is thans maar mogelijk na gunstig (bindend) advies vanuit het beleidsveld onroerend erfgoed. Het bindend karakter van deze adviesbevoegdheid is opgeheven.
- Verordeningen zijn sedert 1 mei 2017 ook onderworpen aan een openbaar onderzoek.
- Ruimtelijke beleidsplannen bevatten geen bindend deel meer en de decretale regeling beoogt een ruime beleidsvrijheid voor lokale besturen in de invulling van de verplichting tot opmaak van een ruimtelijk beleidsplan.
- Voor ruimtelijke beleidsplannen is geen geldingsduur meer ingeschreven, wel een periodieke evaluatieplicht (waaruit herziening kan volgen). Dat geeft de lokale besturen meer autonomie.
- Het kunstmatige onderscheid tussen niet-vergunningsplichtige handelingen enerzijds en vrijgestelde handelingen anderzijds geeft in de praktijk aanleiding tot interpretatieproblemen en wordt opgeheven. Het decreet heeft deze ongelijkheid weggewerkt. Niet-vergunningsplichtige handelingen worden voortaan enkel als niet-strijdig met de stedenbouwkundige voorschriften van het gewestplan, APA's, BPA's, RUP's of verkavelingen beschouwd voor zover die voorschriften deze handelingen niet uitdrukkelijk en specifiek verbieden of beperken.
- In het decreet werd tevens een beperking opgenomen van de toegang tot het beroep tegen vergunningsbeslissingen tot personen die tijdens het openbaar onderzoek bezwaar hebben ingediend.
- Er is een soepelere planwijzigingsprocedure voor het wijzigen of opheffen van verouderde inrichtingsvoorschriften van gemeentelijke plannen opgenomen in de nieuwe regelgeving.

Daarnaast werden volgende zaken gerealiseerd:

- Bij publicatie in het Belgisch Staatsblad op 12 januari 2018 werden zowel het onteigeningsdecreet als het uitvoeringsbesluit vanaf 1 januari 2018 van kracht. Tot dan waren federale wetten over onteigening van toepassing, waarvan sommigen nog stamden uit de vroege 19de eeuw. In het kader van de ontwikkeling van één overkoepelend onteigeningsdecreet, wordt onder andere concreet:
 - één algemeen geldende coherente procedure uitgewerkt, waarbij de bestuurlijke en gerechtelijke fase naadloos op mekaar afgestemd zijn;
 - de procespositie van de onteigenende instantie en de te onteigenen personen gelijk getrokken;
 - een openbaar onderzoek bij onteigening verplicht gemaakt;
 - een regeling rond zelfrealisatie uitgewerkt;
 - het voeren van onderhandelingen met de te onteigenen eigenaars als een verplicht onderdeel in de procedure uitgewerkt;
 - het subsidiariteitsprincipe toegepast door de machtiging aan de lokale besturen door de Vlaamse Regering af te schaffen;
 - binnen de twee lokale bestuursniveaus een uniforme toezichtsrol via machtiging door de respectievelijke democratisch gelegitimeerde autoriteit ingesteld;
 - de mogelijkheid gecreëerd om het zakelijk recht dat op een onroerend goed rust, apart te onteigenen;
 - de bevoegdheid van de Raad voor Vergunningsbetwistingen uitgebreid met de onteigeningsbetwistingen, rekening houdend met de doelstellingen van proceduresnelheid en kostenefficiëntie;
 - één gerechtelijke procedure i.p.v. de huidige drie federale ontwikkeld;
 - sneller beslist over de wettigheid;
 - de bestaande regeling voor wederoverdracht gemoderniseerd en een specifieke regeling uitgewerkt voor de gedwongen overname van een deel van het onroerend goed dat niet onteigend werd.
 - een geïntegreerde procedure naar voor geschoven, waarbij het openbaar onderzoek van de onteigeningsprocedure kan samenlopen met ruimtelijkeplanningsprocedures;
 - een digitale behandeling van onteigeningsdossiers mogelijk gemaakt.
- De regelgeving reclame was toe aan actualisering. De Vlaamse Regering keurde op 5 mei 2017 principieel het besluit goed dat een gewestelijke stedenbouwkundige verordening vaststelt over publiciteitsinrichtingen. Het openbaar onderzoek is afgerond op 29 juni 2017. Het besluit bevat de voorschriften voor het plaatsen of aanbrengen van publiciteitsinrichtingen herkenbaar vanaf de openbare weg.
- De digitale omgevingsvergunning, die voor een aantal overheden is in werking getreden op 23 februari 2017, maakt de discussie over het aantal exemplaren van de aanvraagbundel overbodig: de behandelende en de adviserende instanties beschikken over een digitaal dossier.
- De Vlaamse overheid en de lokale besturen willen evolueren naar een geïntegreerde omgevingsplanning. Omgevingsplanning impliceert de integratie van milieuaspecten in de brede zin in de ruimtelijke planning. De plan-milieu-effectrapportage en andere effectbeoordelingen werden vanaf 1 mei 2017 in het planningsproces voor ruimtelijke uitvoeringsplannen geïntegreerd. Een uitvoeringsbesluit duidt de adviesinstanties aan en regelt de uitwisseling van de RUP-documenten d.m.v. een digitaal platform. Voor de uitwerking van het 'omgevingsbesluit' is het conceptuele kader uitgewerkt. Dit wordt nu verder uitgebouwd en omgezet naar regelgeving en een communicatie- en implementatietraject.

- De lokale toezichthouders beschikken sinds 17 november 2018 over de mogelijkheid om een bestuurlijke dwangsom op te leggen.
- Er werd overeengekomen om in het kader van het jaarlijks milieuhandhavingsrapport een nominatieve bevraging van het aantal toezichthouders in de gemeente op te nemen. Er geldt enkel nog een meldingsplicht indien een toezichthouder zijn functie minstens zes maanden niet waarneemt of wanneer de toezichthouder zijn functie definitief neerlegt. Met enkele wijzigingen van het milieuhandhavingsbesluit, in werking getreden op 17 november 2018, werd de expliciete mogelijkheid toegevoegd wijzigingen in het toezichthoudersbestand te melden via de bevraging van de Vlaamse Hoge Handhavingsraad voor Milieu en Ruimte (VHRM) in het kader van het opstellen van het jaarlijkse milieuhandhavingsrapport. Met deze aanpassingen werd de gewenste administratieve vereenvoudiging gerealiseerd en is tevens de actualiteit van de inventaris verder verzekerd.
- Er werd door de Vlaamse Regering om een actualisatie van het milieuhandhavingsprogramma 2015-2020 van de VHRM gevraagd. Aangezien het milieuhandhavingsprogramma 2015-2020 formeel werd goedgekeurd bij besluit van de Vlaamse Regering van 22 april 2016 is het niet nodig de geactualiseerde versie opnieuw te agenderen. Het voorstel van wijziging van het Milieuhandhavingsbesluit om het opstellen van een programma voor routinematige controles klasse 2 en 3 door de lokale overheden te verplichten, werd geschrapt omdat men geen bijkomende planlast wilde opleggen aan de lokale overheden.
- De subsidieprocedure voor de aanleg van gemeentelijke rioleringen werd aangepast en trad in werking op 16 juni 2017. De procedure werd vereenvoudigd, waardoor gemeenten sneller en efficiënter aan de slag kunnen, meer autonomie en flexibiliteit hebben en meer projecten kunnen realiseren. Er wordt overlegd met de sector inzake een grondige herziening van het subsidiebesluit. Gelet op de doorlooptijden van rioleringsprojecten (verscheidene jaren) en het feit dat de overgangstermijn van 1 jaar slechts is afgelopen sinds 17 juni 2018 is het momenteel nog niet mogelijk om de impact van de reeds doorgevoerde wijzigingen, naar aanleiding van de goedkeuring van het aangepast subsidiebesluit, te kunnen inschatten.
- Het handhaven van de bepalingen m.b.t. grachten valt ook onder de bevoegdheid van de lokale toezichthouders.
- In het kader van de besprekingen voor de vernieuwing van de Wet Onbevaarbare Waterlopen werd een principieel akkoord bereikt over de bevoegde instantie voor de aflevering van machtigingen. De verdere juridische uitwerking dient te verlopen in het kader van de vernieuwing van de Wet Onbevaarbare Waterlopen. Deze vernieuwing werd opgenomen in het verzameldecreet. De Vlaamse Regering keurde dit verzameldecreet een tweede maal principieel goed op 26 oktober 2018. Na ontvangst van het advies van de Raad van State zal het verzameldecreet behandeld worden door het Vlaams parlement.
- Op 16 september 2016 hechtte de Vlaamse Regering haar goedkeuring aan het nieuw uitvoeringsplan huishoudelijk afval en gelijkaardig bedrijfsafval. Dit nieuwe uitvoeringsplan zet maatwerk voor het lokaal bestuur centraal o.m. door middel van inzameldoelstellingen en een aanpak op maat van de gemeente. Het verbod op de inzameling van huisvuil en GFT op een recyclagepark wordt afgeschaft. Lokale besturen krijgen de mogelijkheid om te kiezen voor een brengsysteem op korte afstand en de normen voor het aantal recyclageparken worden versoepeld.
- Door de Vlaamse Regering werd in het kader van het Kerntakenplan op 17 juli 2015 beslist dat het gewestelijk toezicht op de klasse 2-inrichtingen aan de lokale overheden moet worden overgedragen. De overdracht is lopende, iedere gemeente is op de hoogte gebracht van het overzicht van de gedeclasseerde inrichtingen.

- De advisering voor acuut gevaarlijke bomen werd afgebouwd. Vanaf 29 september 2016 wordt de bevoegdheid voor de behandeling van aanvragen voor het kappen van bomen (niet in bosverband) wegens acuut gevaar waargenomen door de burgemeester.
- Er is een soepelere planwijzigingsprocedure (wijzigen of opheffen van verouderde inrichtingsvoorschriften van gemeentelijke plannen) opgenomen in de definitief goedgekeurde codextrein.
- Er zijn verbeteringen aan de planschade en planbaten opgenomen in het instrumentendecreet. Op 20 juli 2018 werd het voorontwerp van decreet voor een tweede maal principieel goedgekeurd. Planschadevergoeding zal via een administratieve afhandelingsprocedure verlopen i.p.v. een gerechtelijke procedure. Het voorstel voorziet (aanvullende) aangepaste modaliteiten voor de planbatenheffing, m.n. op vlak van de grondslag, de heffingspercentages, enkele vrijstellingsgronden en de doorstroming van de geïnde bedragen naar de initiatief-nemende overheden.

4.6.1. Advisering

WAT IS ER AFGESPROKEN?

Vlaamse overheid als kennisorganisatie. Afbouw verplichte adviezen en als kennisorganisatie ter beschikking staan van de maatschappij en de lokale besturen, zonder afbreuk te doen aan de bestuurlijke verantwoordelijkheid van ieder bestuur. De beslissingsbevoegdheid en de verantwoordelijkheid voor de eindbeslissing op het geëigende niveau, met eventueel mogelijkheid tot differentiatie (eventueel ontvoogdingstraject).

WAT IS ER GEREALISEERD?

Er werden geen specifieke acties ondernomen voor de screening “onnuttige” advisering. Dit werd wel bekeken in het kader van vernieuwde of nieuwe instrumenten. Hierin wordt dan de rol van advisering grondig geëvalueerd, evenals de rol van de gewestelijke adviesinstanties tegenover de lokale overheden. De twee instrumenten waarbij dit specifiek gebeurd is, zijn de omgevingsvergunning en de integratie van de plan-MER in het RUP.

Bij de omgevingsvergunning werd bijvoorbeeld het advies van onroerend erfgoed herbekeken en werd een advisering door de luchtvaartoverheid uitdrukkelijk geregeld.

Intussen is de zogenaamde codextrein definitief goedgekeurd in het Vlaamse Parlement waardoor onder meer de toezichtsregeling op lokale ruimtelijke uitvoeringsplannen en verordeningen wordt gewijzigd.

Het goedkeuringstoezicht op de lokale ruimtelijke uitvoeringsplannen werd reeds eerder opgeheven en vervangen door een schorsingsmogelijkheid. Naast deze schorsingsmogelijkheid krijgt de Vlaamse Regering nu ook de mogelijkheid om een gemeentelijk of provinciaal RUP te vernietigen, doch enkel in het geval de Vlaamse Regering een niet-remedieerbaar gebrek vaststelt. In dergelijk geval heeft een schorsing namelijk geen zin, aangezien de lokale overheid geen beleidsruimte meer heeft. Enkel de Vlaamse Regering krijgt de vernietigingsmogelijkheid, omdat dit een echte uitzonderlijke procedure moet blijven.

Daarnaast bevat het decreet een merkelijke versoepeling van de toezichtsregeling op provinciale en gemeentelijke stedenbouwkundige verordeningen. Het goedkeuringstoezicht wordt ook voor wat

betreft verordeningen opheffen en vervangen door een schorsings- en vernietigingsmogelijkheid, analoog met de regeling voor RUP's.

In voornoemd decreet wordt daarnaast ook de afwijkingsmogelijkheid voor onroerend erfgoed in artikel 4.4.6 VCRO gewijzigd. Deze afwijkingsmogelijkheid is thans maar mogelijk na gunstig (bindend) advies vanuit het beleidsveld onroerend erfgoed. Het bindend karakter van deze adviesbevoegdheid is opgeheven.

4.6.2. Verordeningen: onderzoek randvoorwaarden

WAT IS ER AFGESPROKEN?

Geen akkoord. Onderzoek nodig naar randvoorwaarden.

Vandaag bestaat de schorsingsregeling i.p.v. de goedkeuring ten aanzien van RUP's. Gezien de gelijke draagwijdte van een verordening is het logisch om de schorsingsprincipes van een verordening gelijk te stellen met die van de RUP's. Dit vereist een aanpassing van artikel 2.3.2 VCRO. Aanpassing door te voeren zowel voor gemeentelijke als voor provinciale verordeningen.

WAT IS ER GEREALISEERD?

Op 8 december 2017 keurde het Vlaams parlement een decreet houdende wijziging van diverse bepalingen inzake ruimtelijke ordening, milieu en omgeving definitief goed (de zogenaamde codextrein). Hierin is opgenomen dat het goedkeuringstoezicht m.b.t. verordeningen wordt vervangen door een schorsings- en vernietigingstoezicht. Enkel de Vlaamse Regering krijgt de vernietigingsmogelijkheid, omdat dit een echte uitzonderlijke procedure moet blijven

Daarnaast worden verordeningen sedert 1 mei 2017 ook onderworpen aan een openbaar onderzoek (ingevolge het decreet integraal handelsvestigingsbeleid).

4.6.3. Bindend gedeelte structuurplanning

WAT IS ER AFGESPROKEN?

Elementen waarover overeenstemming is bereikt:

- Afschaffen van het bindend gedeelte.
- Grotere beleidsvrijheid in lange termijn planning.

WAT IS ER GEREALISEERD?

Op 8 december 2017 keurde het Vlaams parlement een decreet houdende wijziging van diverse bepalingen inzake ruimtelijke ordening, milieu en omgeving definitief goed (de zogenaamde codextrein), waarmee de ruimtelijke beleidsplanning wordt onderbouwd. Ruimtelijke beleidsplannen bevatten geen bindend deel meer, en de voorgestelde decretale regeling beoogt een ruime beleidsvrijheid in de invulling van de verplichting tot opmaak van een ruimtelijk beleidsplan.

4.6.4. Levensduur ruimtelijke structuurplannen

WAT IS ER AFGESPROKEN?

Akkoord over het principe van afschaffing van de tijdshorizon van structuurplannen.

WAT IS ER GEREALISEERD?

Op 8 december 2017 heeft het Vlaams parlement het decreet houdende wijziging van diverse bepalingen inzake ruimtelijke ordening, milieu en omgeving definitief goedgekeurd (de zogenaamde codextrein), waarmee de ruimtelijke beleidsplanning wordt onderbouwd. Voor ruimtelijke beleidsplannen is geen geldingsduur meer ingeschreven, wel een periodieke evaluatieplicht (waaruit herziening kan volgen).

4.6.5. Vergunningsplicht vrijgestelde handelingen

WAT IS ER AFGESPROKEN?

Opheffen van het kunstmatige onderscheid tussen niet-vergunningsplichtige handelingen enerzijds en vrijgestelde handelingen anderzijds. Dit geeft in de praktijk aanleiding tot interpretatieproblemen. Het is aangewezen de VCRO op dit punt te verduidelijken.

WAT IS ER GEREALISEERD?

In het verzameldecreet van 18 december 2015 werd artikel 4.4.1 van de VCRO gewijzigd zodat het nu als volgt luidt:

“§3. De volgende zaken worden niet beschouwd als strijdig met voorschriften van het gewestplan, algemene plannen van aanleg, gewestelijke of provinciale ruimtelijke uitvoeringsplannen:

- 1° onderhoudswerken aan een hoofdzakelijk vergunde constructie;
- 2° handelingen die vrijgesteld zijn van de vergunningsplicht, op voorwaarde dat de op het perceel aanwezige gebouwen of constructies hoofdzakelijk vergund zijn.

De gemeenteraad kan in een gemeentelijke stedenbouwkundige verordening de lijst vast-stellen van de bijzondere plannen van aanleg, gemeentelijke ruimtelijke uitvoeringsplannen en verkavelingsvergunningen, of delen ervan, waarbinnen de volgende zaken niet worden beschouwd als strijdig met de voorschriften:

- 1° onderhoudswerken aan een hoofdzakelijk vergunde constructie;
- 2° handelingen die vrijgesteld zijn van de vergunningsplicht, op voorwaarde dat de op het perceel aanwezige gebouwen of constructies hoofdzakelijk vergund zijn.

Behoudens de onderhoudswerken vermeld in het eerste en tweede lid, worden niet-vergunningsplichtige handelingen niet beschouwd als strijdig met de voorschriften van het gewestplan, de algemene plannen van aanleg, gewestelijke of provinciale ruimtelijke uitvoeringsplannen, noch met de voorschriften van bijzondere plannen van aanleg, gemeentelijke ruimtelijke uitvoeringsplannen en verkavelingsvergunningen.”

Met de invoeging van het derde lid in artikel 4.4.1, §3, van de VCRO werd het verschil in behandeling tussen enerzijds niet-vergunningsplichtige handelingen, en anderzijds onderhoudswerken en vrijgestelde handelingen opgeheven.

Na de inwerkingtreding van het verzameldecreet van 18 december 2015 kwam de vraag vanuit lokale besturen naar meer mogelijkheden om een beleid te voeren inzake niet-vergunningsplichtige handelingen. De aanpassing van artikel 4.4.1, §3 VCRO heeft inderdaad tot gevolg dat stedenbouwkundige voorschriften van het gewestplan, APA's, BPA's, RUP's of verkavelingen inzake niet-vergunningsplichtige handelingen niet langer afdwingbaar zijn en dus niet kunnen worden gehandhaafd. Wanneer dergelijke voorschriften zijn opgenomen in stedenbouwkundige verordeningen zijn deze wel afdwingbaar.

Deze ongelijkheid moet worden weggewerkt. Bovendien is het niet opportuun om overheden elke mogelijkheid te ontnemen om nog een beleid te voeren inzake niet-vergunningsplichtige handelingen. Het kan namelijk voorkomen dat een aantal niet-vergunningsplichtige handelingen in bepaalde gebieden ruimtelijk niet gewenst zijn. Daarom wordt voorgesteld dat niet-vergunningsplichtige handelingen enkel als niet-strijdig met de stedenbouwkundige voorschriften van het gewestplan, APA's, BPA's, RUP's of verkavelingen worden beschouwd voor zover die voorschriften deze handelingen niet uitdrukkelijk en specifiek verbieden of beperken.

Op 8 december 2017 keurde het Vlaams parlement een decreet houdende wijziging van diverse bepalingen inzake ruimtelijke ordening, milieu en omgeving definitief goed (de zogenaamde codextrein), waarin deze correctie wordt aangebracht.

4.6.6. Beroepen vergunningen

WAT IS ER AFGESPROKEN?

Geen akkoord.

WAT IS ER GEREALISEERD?

Op 8 december 2017 keurde het Vlaams parlement een ontwerp van decreet houdende wijziging van diverse bepalingen inzake ruimtelijke ordening, milieu en omgeving definitief goed (de zogenaamde codextrein). Hierin is een beperking van de toegang tot het beroep tegen vergunningsbeslissingen tot personen die tijdens het openbaar onderzoek bezwaar hebben ingediend, opgenomen.

4.6.7. Onteigeningsdecreet

WAT IS ER AFGESPROKEN?

In de conceptnota van 9 januari 2015 worden bij de procesvoering bij de voorbereidende fase tot opmaak van het Vlaams onteigeningsdecreet de VVSG betrokken in de focusgroepen die worden opgericht. Voorts is in de conceptnota een onderzoek opgenomen waarin zal worden onderzocht op

welke wijze een regeling met criteria en voorwaarden in het onteigeningsdecreet dient te worden uitgewerkt. Betrokkenheid van VVSG in focusgroepen.

WAT IS ER GEREALISEERD?

- Klankbordgroepen tijdens het voorjaar 2015 met vertegenwoordigers van VVSG en Vlinter. Feed back op conceptnota Vlaams Regering.
- Formele adviesvraag en –verlening VVSG en Vlinter op de principiële goedkeuring van het ontwerpdecreet onteigening van mei 2016.
- De Vlaamse Regering bekrachtigde het Onteigeningsdecreet van 24 februari 2017 dat eerder door het Vlaams Parlement unaniem werd goedgekeurd.
- Aansluitend bij het Onteigeningsdecreet keurde de Vlaamse Regering op 27 oktober 2017 het uitvoeringsbesluit goed dat een aantal praktische modaliteiten bij de werking van het Onteigeningsdecreet regelt. Het werd voor advies voorgelegd aan de SAR's en aansluitend aan de Raad van State.
- Bij publicatie in het Belgisch Staatsblad op 12 januari 2018 werd zowel het onteigeningsdecreet als het uitvoeringsbesluit vanaf 1 Januari 2018 van kracht.

Op de website <https://overheid.vlaanderen.be/regelgeving/onteigeningsdecreet> wordt bijkomende informatie verstrekt in verband met de uitvoering van het decreet.

4.6.8. Projectvergadering

WAT IS ER AFGESPROKEN?

Er is binnen de werkgroep overeenstemming om het instrument zo te laten bestaan zoals het nu is en het na verloop van tijd te evalueren.

WAT IS ER GEREALISEERD?

De projectvergadering is in het decreet betreffende de omgevingsvergunning behouden (ook al is het toepassingsgebied gewijzigd omwille van de uitbreiding met milieu) wat betekent dat er geen wijzigingen aan het instrument zijn aangebracht.

4.6.9. Optimalisatie omgevingsvergunning

WAT IS ER AFGESPROKEN?

Geen akkoord in paritaire commissie.

Nieuw implementatietraject: Wat is de impact van de huidige Vlaamse en provinciale lijsten op de gemeentelijke autonomie inzake vergunningsverlening?

WAT IS ER GEREALISEERD?

Zowel het Omgevingsdecreet als het Omgevingsbesluit zijn gepubliceerd en treden stapsgewijs in werking. De invoering van de omgevingsvergunning wordt gestuurd en gemonitord door een taskforce (kabinet-administratie-lokale besturen), ondersteund door diverse stuurgroepen en werkgroepen.

Het Omgevingsbesluit bepaalt tevens welke overheid de behandelende overheid is, via een Vlaamse lijst en een Provinciale lijst van omgevingsvergunningsaanvragen. Vermits het Omgevingsbesluit tevens bepaalt dat de overige projecten door de gemeenten wordt behandeld, is volgens Vlaanderen de opmaak van een Gemeentelijke lijst van zulke projecten overbodig. Bovendien is deze regeling sluitend. Tevens is door de declassering van verschillende milieuaanvragen volgens de Vlaamse overheid de nood aan een gemeentelijke lijst niet meer opportuun.

4.6.10. Actualisering regelgeving reclame

WAT IS ER AFGESPROKEN?

De regelgeving reclame is toe aan actualisering. Het is aangewezen om de regelgeving uit 1959 te vervangen door een gewestelijke stedenbouwkundige verordening die door gemeentelijke verordeningen kan aangevuld en verstrengd worden. De huidige regelgeving is ondoorzichtig en dubbelzinnig. Hiervoor moet echter ook samengewerkt worden met het beleidsdomein MOW dat terzake ook deels bevoegd is (langs gewestwegen en autosnelwegen).

WAT IS ER GEREALISEERD?

De Vlaamse Regering keurde op 5 mei 2017 principieel het besluit goed dat een gewestelijke stedenbouwkundige verordening vaststelt over publiciteitsinrichtingen. Het besluit bevat de voorschriften voor het plaatsen of aanbrengen van publiciteitsinrichtingen herkenbaar vanaf de openbare weg.

Het advies van SARO en MORA is ingewonnen. Een overlegvergadering met VVSG en VVP werd gehouden. Het openbaar onderzoek is afgerond op 29 juni 2017. De resultaten van het openbaar onderzoek werden eind 2018 verwerkt en een tweede principiële goedkeuring is gepland voor het voorjaar 2019.

4.6.11. Aantal exemplaren vergunningsaanvraag

WAT IS ER AFGESPROKEN?

Geen akkoord.

WAT IS ER GEREALISEERD?

De invoering van de omgevingsvergunning voorziet een volledig digitale behandeling van de aanvragen tot omgevingsvergunning. Talrijke aanvragen moeten digitaal worden ingediend.

4.6.12. Hoge Raad voor het Handhavingsbeleid

WAT IS ER AFGESPROKEN?

Er werd geen akkoord bereikt over de vraag tot afschaffing van de Hoge Raad. Er werden geen verdere onderzoeksvragen gesteld. Dit punt is afgerond.

WAT IS ER GEREALISEERD?

Het Handhavingsbesluit Ruimtelijke Ordening van 9 februari 2018 voorzag in de inwerkingtreding van het decreet van 25 april 2014 betreffende de handhaving van de omgevingsvergunning (zoals gewijzigd door de codextrein) op 1 maart 2018.

In de navolgende periode zijn bij de inwerkingtreding van de nieuwe regelgeving door het departement infosessies georganiseerd in de provincies.

Dit decreet bevestigt de rol van de Hoge Raad op het vlak van de adviesplicht bij gerechtelijke herstellvorderingen. Daarnaast is ook een nieuwe adviesbevoegdheid voorzien over de toe te passen herstelmaatregel in beroepsprocedures bij de minister tegen bestuurlijke maatregelen van last onder dwangsom en bestuursdwang, die door de stedenbouwkundige inspecteurs worden opgelegd. Ten slotte heeft de Hoge Raad een nieuwe adviesrol aan de minister inzake verzoeken over kwijtschelding of vermindering van opeisbare dwangsommen. De procedures voor bemiddeling bij Hoge Raad zijn heringevoerd.

De rol van de Hoge Raad is derhalve verder bestendigd.

4.6.13. Integrale omgevingsplanning

WAT IS ER AFGESPROKEN?

Evolutie richting een geïntegreerde omgevingsplanning. Ruimte Vlaanderen volgt volledig het standpunt van de lokale overheden, zij het dat 'omgevingsplanning' zich expliciet situeert op het uitvoerend niveau (eerder dan het beleidsniveau).

WAT IS ER GEREALISEERD?

Omgevingsplanning impliceert de integratie van milieuaspecten in brede zin in de ruimtelijke planning. Deze kan gebeuren op verschillende planningsniveaus: ter hoogte van de beleidsplanning (afstemming visie: MINA-plan en Beleidsplan Ruimte Vlaanderen) en ter hoogte van de verordenende planningsinstrumenten zoals de Ruimtelijke Uitvoeringsplanning (RUP). De laatste stap in de besluitvorming is de vergunningsverlening, waarbij de stedenbouwkundige vergunning (en aanverwante stelsels) en de milieuvergunning reeds geïntegreerd zijn via de omgevingsvergunning.

In het kader van de omgevingsplanning werd in eerste instantie gewerkt aan de integratie van de planmilieueffectrapportage (en andere effectbeoordelingen) in het RUP, waardoor milieu al volledig geïntegreerd wordt in het RUP-proces. Dit werd gerealiseerd via een decreetwijziging die ingezet is

door de Vlaamse Regering in de loop van 2015 en 2016. In het geïntegreerd planningsproces voor het 'nieuwe' RUP (waarin de plan-MER opgenomen is), is specifiek aandacht geschonken aan de planningsprocessen voor lokale overheden en de wijze waarop gewestelijke adviesinstanties hun rol moeten spelen. Deze rol verschuift van controlerend naar participierend en ondersteunend (als Vlaams kennis- en expertisecentrum). Dit geldt eveneens voor het plan-MER en de rol van de dienst Mer, waarbij de verantwoordelijkheid van het plan-MER gelegd wordt bij de initiatiefnemende overheid.

Het RUP blijft in dit nieuwe planningsproces als dusdanig bestaan (het heet dus niet 'omgevingsplanning'), voor de milieuaspecten worden bestaande én nieuwe instrumenten gekoppeld aan het RUP, zoals de inrichtingsnota (decreet landinrichting), een verbreding van de stedenbouwkundige verordening met o.a. milieumaatregelen, en de formele opname van verbintenissen en overeenkomsten.

Een volgende stap in de vernieuwing van het verordenend planningsinstrumentarium is de uitwerking van het concept 'omgevingsbesluit'. Het omgevingsbesluit is het resultaat van een studie van het planningsinstrumentarium (en de verruiming ervan naar o.a. milieuaspecten) in enkele Europese lidstaten. Hierbij wordt geopteerd om via een geïntegreerd besluit verschillende instrumenten tegelijkertijd in te zetten om specifieke projecten of planningsinitiatieven uit te voeren (of van kracht te maken). Hierbij kan dan ook gedacht worden aan het samen beslissen over een bestemmingswijziging én een vergunningsverlening, vergelijkbaar met het decreet complexe projecten. Ook andere planningsfiguren zoals het planologisch attest of het principiële akkoord kunnen hiermee aangepakt worden. Bij de uitwerking van dit concept (project uitgevoerd door Ruimte Vlaanderen in samenwerking met LNE) zijn de lokale overheden volledig betrokken.

Op 1 juli 2016 werd het decreet tot wijziging van de regelgeving voor ruimtelijke uitvoeringsplannen teneinde de plan-milieueffectrapportage en andere effectbeoordelingen in het planningsproces voor ruimtelijke uitvoeringsplannen te integreren goedgekeurd door het Vlaams Parlement. De wijzigingen werden op 1 mei 2017 van kracht. Daarnaast werd op 17 februari 2017 een uitvoeringsbesluit van kracht dat vooral de adviesinstanties aanduidt en de uitwisseling van de RUP-documenten d.m.v. een digitaal platform regelt.

Voor de uitwerking van het 'omgevingsbesluit' is het conceptuele kader uitgewerkt. Dit wordt nu verder uitgebouwd en omgezet naar een voorstel van regelgeving en een communicatie- en implementatietraject.

De online handleiding voor het nieuwe geïntegreerde RUP-proces is online beschikbaar en wordt continu geactualiseerd op basis van de praktijkervaringen.

De online RUP-adviestoets is operationeel sedert 4 juli 2018. Deze is toepasbaar via volgende link <https://rupadviestoets.milieuinfo.be>

4.6.14. Dwangsommen bij milieuovertreding

WAT IS ER AFGESPROKEN?

Geen akkoord.

WAT IS ER GEREALISEERD?

Het instrument bestuurlijke dwangsom (als accessorium bij een bestuurlijke maatregel) werd na drie jaar geëvalueerd op basis van een bevraging van alle gewestelijke actoren die dit instrument gebruikten. Het ontwerprapport werd voorgelegd aan de VHRM, waarin ook VVSG vertegenwoordigd is. Dit rapport werd meegedeeld aan de leden van Vlaamse Regering (VR_2017_2701MED.0034-2).

In het rapport wordt voorgesteld om het 'personele' toepassingsgebied, met verwijzing naar de paritaire commissie decentralisatie, uit te breiden zodat ook de lokale toezichthouders de bestuurlijke dwangsom kunnen toepassen bij het opleggen van bestuurlijke maatregelen.

Ingevolge de wijziging van artikel 60/1 van het Besluit van de Vlaamse Regering van 12 december 2008 tot uitvoering van titel XVI van het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid beschikken de lokale toezichthouders sinds 17 november 2018 over de mogelijkheid om een bestuurlijke dwangsom op te leggen.

4.6.15. Nominatieve bevraging toezichthouders

WAT IS ER AFGESPROKEN?

Er werd geen overeenstemming bereikt over het afschaffen van het Vlaams toezicht statuut toezichthouder milieu. Op het overleg van 6 maart 2015 van de paritaire commissie decentralisatie, werkgroep Ruimte en Leefmilieu werd wel overeengekomen om in het kader van het jaarlijks milieuhandavingsrapport een nominatieve bevraging van het aantal toezichthouders in de gemeente op te nemen.

WAT IS ER GEREALISEERD?

- De aangekaarte bepalingen leggen slechts meldingsmodaliteiten vast (artikel 16.3.4bis en artikel 16.3.5 van het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid), die er voor zorgen dat de Vlaamse overheid een nominatieve, up-to-date inventaris kan bijhouden van de actieve provinciale en lokale toezichthouders en hun bijhorende werkgebied. Het gaat om een louter administratieve verplichting en houdt geen verband met decentralisatie. Het is niet zo dat de lokale beleidsvrijheid op enige wijze ingeperkt wordt door deze meldingsplicht. Het bijhouden van deze inventaris wordt door de Vlaamse overheid als absoluut noodzakelijk beschouwd voor het mogelijk houden van bv. beantwoorden beleidsvragen en parlementaire vragen, vergelijkingen met het minimumaantal toezichthouders, beheer van afgeleverde legitimatiekaarten en bekwaamheidsbewijzen, beantwoorden vragen bevoegdheid toezichthouder op een welbepaald moment, subsidiëringmogelijkheid (die momenteel niet benut wordt maar decretaal blijft bestaan).
- Met de wijzigingen van het milieuhandavingsbesluit (besluit van de Vlaamse Regering van 12 december 2008 tot uitvoering van titel XVI van het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid) die op 5 september 2015 in werking traden, werd bepaald dat de melding van de beschikbaarheid van een toezichthouder eenvoudig kan worden gedaan met een brief of een e-mail aan de bevoegde afdeling van het Departement Omgeving en dat de melding dient te gebeuren binnen vijftien dagen na de inwerkingtreding van de wijzigingen (artikel 15/1). Ook moet de bevoegdheid van lokale toezichthouders in een andere gemeente worden gemeld (artikel 15/2). Met deze toevoegingen wordt de actualiteit van de inventaris nog verder verzekerd.

- In het kader van het milieuhandhavingsrapport gebeurt jaarlijks door de VHRM een bevraging van het aantal toezichthouders waarop de gemeente beroep kon doen in het voorgaande jaar. Aangezien deze aantallen in principe gekend zijn bij de bevoegde afdeling van het Departement Omgeving (indien steeds voldaan werd aan de decretale meldingsplicht), was er hier een mogelijkheid tot vereenvoudiging doordat de afdeling deze gegevens zelf kan aanleveren aan de VHRM en de gemeenten dit niet meer hoeven te doen. Een omgekeerde oefening was niet mogelijk omdat deze louter kwantitatieve bevraging nooit de functionaliteit van de nominatieve databank zou kunnen vervangen.
- Artikel 16.3.4bis van het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid werd gewijzigd met ingang van 12 juli 2018 in de zin dat er enkel nog een meldingsplicht geldt indien een toezichthouder zijn functie minstens zes maanden niet waarneemt of wanneer de toezichthouder zijn functie definitief neerlegt (dus geen meldingsplicht meer in geval van deeltijds werken of voor afwezigheden minder dan zes maanden).
- Met enkele wijzigingen van het milieuhandhavingsbesluit (besluit van de Vlaamse Regering van 12 december 2008 tot uitvoering van titel XVI van het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid), in werking getreden op 17 november 2018, werd aan artikel 15/1 de expliciete mogelijkheid toegevoegd wijzigingen in het toezichthoudersbestand te melden via de bevraging van de VHRM in het kader van het opstellen van het jaarlijkse milieuhandhavingsrapport. Om hieraan reeds tegemoet te komen werd de vragenlijst van de VHRM sinds 2017 aangevuld met een extra vraag waarin de op het moment van de bevraging bij de afdeling Gebiedsontwikkeling, omgevingsplanning en -projecten (GOP) van het Departement Omgeving gekende situatie inzake de aangestelde toezichthouders werden opgegeven. Aan de geadresseerden werd gevraagd deze lijst na te kijken en te actualiseren waar nodig. De resultaten van deze bevraging worden gedeeld met de afdeling GOP zodat deze haar inventaris van toezichthouders kon updaten.
- De komende jaren zal op deze wijze worden verder gewerkt. Met deze aanpassing werd de gewenste administratieve vereenvoudiging gerealiseerd en is tevens de actualiteit van de inventaris verder verzekerd.

4.6.16. Mogelijkheid procederen inwoners namens gemeente

WAT IS ER AFGESPROKEN?

Geen akkoord.

WAT IS ER GEREALISEERD?

De vraag tot afschaffing van de mogelijkheid voor een inwoner van een gemeente om, in het kader van artikel 194 Gemeentedecreet, in de plaats van die gemeente (als die zelf niet wil optreden) een procedure voor de rechtbank aan te vatten, was vooral gesteund op het gegeven dat het gemeentebestuur in dergelijk geval, op basis van een vaststaande rechtspraak, geen ander standpunt meer kon innemen voor de rechtbank. Het gemeentebestuur had op die manier geen enkele vat meer op de processen die in haar naam gevoerd werden.

Dat een afschaffing van de mogelijkheid voor burgers om namens een gemeente te procederen niet voor de hand ligt, blijkt uit een arrest van het Grondwettelijk Hof van 23 januari 2014. Met dit arrest

werd het wijzigingsdecreet van 29 juni 2012, waarin het vorderingsrecht van inwoners sterk werd ingeperkt, vernietigd wegens schending van het gelijkheidsbeginsel.

Op 28 april 2016 heeft het Grondwettelijk Hof zich in arrest nr. 60/2016 echter opnieuw uitgesproken over de manier waarop de gemeente, in de context van een zogenaamde "milieustakingsvordering", voor de rechter kan optreden.

Volgens een vaststaande rechtspraak kon de gemeente weliswaar tussenkomen in een procedure die door een inwoner namens de gemeente werd gevoerd, maar dan wel uitsluitend ter ondersteuning, verderzetting of herneming van het standpunt van de inwoner. Het gemeentebestuur moest het dus noodgedwongen "eens zijn" met de inwoner die op eigen initiatief een vordering namens de gemeente had ingesteld.

In het arrest van 28 april 2016 maakt het Grondwettelijk Hof nu komaf met deze rechtspraak. Het Hof bevestigt dat, indien een inwoner in naam van de gemeente een (milieustakings)vordering heeft ingeleid, ook het gemeentebestuur nog namens de gemeente in rechte kan treden om het standpunt van de inwoner eventueel te betwisten.

Het Hof is van oordeel dat de doelstelling van de wetgever om aan de inwoner de mogelijkheid te verschaffen om in naam van de gemeente op te treden, geen verbod kan verantwoorden voor het college van burgemeester en schepenen om de vordering die in zijn naam door een inwoner is ingesteld, te betwisten. Het nalaten van de gemeente om zelf in rechte te treden kan immers de uiting zijn van een weloverwogen keuze. De namens de gemeente optredende inwoner en het college van burgemeester en schepenen hebben dan andere belangen, en het zou een onevenredige beperking uitmaken van de rechten van het college als het de vordering van de inwoner niet zou kunnen tegenspreken en zijn eigen eerdere beslissing verdedigen. Dat is volgens het Hof zeker het geval aangezien de gemeente naderhand met vorderingen tot schadevergoeding kan worden geconfronteerd.

Het Hof geeft in zijn arrest dan ook aan dat het Gemeentedecreet in die zin moet worden geïnterpreteerd dat het college van burgemeester en schepenen wel degelijk het standpunt van zijn inwoner mag betwisten.

Door dit baanbrekend arrest van 28 april 2016 wordt volgens de Vlaamse overheid tegemoetgekomen aan de bezorgdheid van de VVSG en krijgt de gemeente de mogelijkheid om tussen te komen in gerechtelijke procedures om zich te verdedigen.

4.6.17. Opmaak milieuhandhavingsprogramma

WAT IS ER AFGESPROKEN?

Geen akkoord.

WAT IS ER GEREALISEERD?

Er werd door de VR om een actualisatie van het milieuhandhavingsprogramma 2015-2020 van de VHRM gevraagd. De VHRM heeft deze actualisatie tijdig uitgevoerd (april 2017) en bezorgd aan het kabinet. Aangezien het milieuhandhavingsprogramma 2015-2020 formeel werd goedgekeurd bij besluit van de Vlaamse Regering van 22 april 2016 (VR 2016 2204 DOC.0381/2) is het niet nodig de geactualiseerde versie opnieuw te agenderen.

Door de Vlaamse Regering werd in het kader van het Kerntakenplan op 17 juli 2015 beslist dat het gewestelijk toezicht op de klasse 2-inrichtingen, zowel wat het planmatig als reactief toezicht betreft, aan de lokale overheden moet worden overgedragen. In uitvoering van deze beslissing, deed de gewestelijke overheid een voorstel van wijziging Milieuhandhavingsbesluit art. 35/8 om het opstellen van een programma voor routinematige controles klasse 2 en 3 door de lokale overheden te verplichten. Bij de bespreking in IKW van het wijzigingsbesluit werd dit voorstel geschrapt omdat men geen bijkomende planlast wilde opleggen aan de lokale overheden.

4.6.18. Rioleringsbeleid en toekennen subsidies

WAT IS ER AFGESPROKEN?

- Verlengen termijn indiening eindafrekeningsdossier. Meer tijd om projecten uit te voeren.
- Administratieve vereenvoudiging. Vermindering administratieve last.
- Bestaande lopende dossiers: mogelijkheden onderzoeken of de middelen kunnen herschikt worden ten gunste van dossiers waarvoor momenteel nog geen vastlegging is doorgegaan. Meer flexibiliteit, meer projecten kunnen realiseren en vergroting van de lokale autonomie.
- Nieuwe programma's: Grotere betrokkenheid bij opmaak van programma en vermijden dat middelen op termijn geblokkeerd worden. Meer flexibiliteit, meer projecten kunnen realiseren en vergroting van de lokale autonomie.

WAT IS ER GEREALISEERD?

- Overleg met de sector (VVSG, Rioolbeheerders, Studiebureaus, Vlario) om te komen tot inventaris van de vastgestelde problemen en uitwerken van mogelijke optimalisaties op vlak van procedure als aanwending kredieten;
- Akkoord dd. 15/1/2016 raad van bestuur van VVSG en InterRio met wijziging subsidiebesluit en aanpassen subsidiepercentage;
- Bespreking voorstel aanpassing subsidiebesluit met kabinet Omgeving dd. 28/1/2016. Akkoord kabinet Omgeving met 1^e fase herziening op korte termijn;
- Uitwerken verdere optimalisaties met sector;
- Akkoord kabinet Omgeving met optimalisatievoorstellen en opdracht tot uitwerken effectieve teksten.
- Goedkeuring aangepast subsidiebesluit (B. Vl. Reg dd 5/5/2017). In werking op 16 juni '17.
- Overleg met de sector inzake grondige herziening subsidiebesluit. Gelet op de doorlooptijden van rioleringsprojecten (verscheidene jaren) en het feit dat de overgangstermijn van 1 jaar slechts is afgelopen sinds 17 juni 2018 is het momenteel nog niet mogelijk om de impact van de reeds

doorgevoerde wijzigingen, naar aanleiding van de goedkeuring van het aangepast subsidiebesluit, te kunnen inschatten.

- Overleg met de watersector inzake de financiering van het waterbeleid. Dit overleg gaat ruimer dan de loutere financiering van de gemeentelijke rioleringsprojecten.

4.6.19. Handhavingsbevoegdheid voor grachten van algemeen belang

WAT IS ER AFGESPROKEN?

Opnemen van handhavingsbevoegdheid in het kader van de Wet oppervlaktewateren. Handhaving van de door gemeenten aangeduide en beheerde grachten van algemeen belang.

WAT IS ER GEREALISEERD?

Artikel 34, §1, 3° van het besluit van de Vlaamse Regering van 12 december 2008 tot uitvoering van titel XVI van het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid werd aangevuld door artikel 16 van het besluit van de Vlaamse Regering van 3 juli 2015, zodat ook het handhaven van de bepalingen m.b.t. grachten onder de bevoegdheid van de lokale toezichthouders valt.

Concreet werd de bestaande tekst “de wet Oppervlaktewateren, wat de lozing van afvalwater en de opsporing van elke vorm van waterverontreiniging betreft” aangevuld met de zinsnede“, en voor wat hoofdstuk IIter betreft”.

Ook de uitvoeringsbesluiten die genomen worden om hoofdstuk IIter van de wet Oppervlaktewateren uit te voeren, vallen onder de handhavingsbevoegdheid van de gemeenten. Daarvoor was geen wijziging nodig, vermits artikel 34, §1, 8° van voornoemd BVR al voorziet dat de uitvoeringsbesluiten bij de wetten en decreten uit puntjes 1°-7° ook inbegrepen zijn.

Daarmee is dit volledig afgewerkt.

4.6.20. Machtiging en decentralisatie statuut gemeentelijke waterlopen

WAT IS ER AFGESPROKEN?

In het kader van de besprekingen voor de vernieuwing van de Wet Onbevaarbare Waterlopen werd tussen VVSG, VVP, VVPW en VMM een principiële akkoord bereikt over de bevoegde instantie voor de aflevering van machtigingen. Het voorstel is dat de bevoegde waterbeheerder verantwoordelijk is:

- Provincie voor waterlopen 2° cat buiten polders en wateringen;
- Gemeentes voor waterlopen 3° cat buiten polders en wateringen;
- Polders en wateringen voor waterlopen binnen hun werkingsgebied.

Gemeentebesturen en polders/wateringen kunnen, in overleg met de betrokken provincies, er voor opteren om de machtigingen verder inhoudelijk te laten voorbereiden door de provincies.

De verdere juridische uitwerking dient te verlopen in het kader van de vernieuwing van de Wet Onbevaarbare Waterlopen.

WAT IS ER GEREALISEERD?

De vernieuwing van de Wet onbevaarbare waterlopen werd opgenomen in het verzameldecreet. De Vlaamse regering keurde dit verzameldecreet een tweede maal principieel goed op 26/10/2018. Na ontvangst van het advies van de Raad van State zal het verzameldecreet behandeld worden door het Vlaams parlement.

4.6.21. Meer maatwerk bij uitvoering Materialendecreet

WAT IS ER AFGESPROKEN?

In het kader van de opmaak van het uitvoeringsplan huishoudelijk afval en vergelijkbaar bedrijfsafval is er overeenstemming bereikt wat betreft de optimalisatie met betrekking tot het aantal en soorten recyclageparken, aantal containers per inwonersaantal en minimale openingsuren recyclagepark.. Daarnaast legt het plan minder middelenverbintenissen op, geeft het meer vrijheidsgraden in hoe het lokaal bestuur doelstellingen haalt. Binnen het afval en materialenbeleid wordt een gulden middenweg gezocht met lokale besturen. Vlaanderen zal nog opleggen welke stromen selectief ingezameld moeten worden en de regierol vervullen over de minimumtarieven en de planning van de stort- en verbrandingscapaciteiten in Vlaanderen. Via het plan worden minimumbepalingen opgelegd aan de lokale besturen, maar de lokale besturen kunnen altijd een ruimere invulling geven (bv. meer stromen inzamelen, meer parken, ...).

Daarnaast willen we in het nieuwe plan ook naar twee typen van recyclageparken, de grote parken die alle stromen inzamelen en minirecyclageparken die vlotter bereikbaar zijn voor burgers, zeker in stedelijke omgevingen

WAT IS ER GEREALISEERD?

Het uitvoeringsplan huishoudelijk afval en gelijkaardig bedrijfsafval is opgemaakt in nauw overleg met de stakeholders, waaronder de VVSG, en goedgekeurd door de Vlaamse Regering op 16 september 2016.

Het nieuwe uitvoeringsplan zet maatwerk voor het lokaal bestuur centraal, onder meer door middel van inzameldoelstellingen op maat van de gemeente, alsook door een aanpak op maat.

Bijkomend zijn, specifiek met betrekking tot decentralisatie t.o.v. de vorige planperiode volgende punten nog gewijzigd voor lokale besturen

- Het verbod op de inzameling van huisvuil en GFT op een recyclagepark wordt afgeschaft. Het lokaal bestuur kan zelf bepalen of zij deze stromen al dan niet wil inzamelen op een recyclagepark, uiteraard mits het respecteren van de VLAREM-voorwaarden ter zake.
- Lokale besturen krijgen de mogelijkheid om te kiezen voor een brengsysteem op korte afstand in plaats van een huis-aan-huisinzameling van afvalstoffen op plaatsen waar dergelijke brengsystemen een meerwaarde bieden.
- De normen voor het aantal recyclageparken worden versoepeld (niet alleen op aantal inwoners, maar ook op afstand)

De volgende jaren wordt gewerkt aan de uitvoering van de acties in het uitvoeringsplan, bv. visitaties lokale besturen, opzetten lerende netwerken, ontwikkeling benchmark, ...

4.6.22. Planmatig toezicht klasse 2 bedrijven aan Antwerpen

WAT IS ER AFGESPROKEN?

Betreffende het voorstel van Vlaanderen om het planmatig toezicht klasse 2 bedrijven over te hevelen naar de gemeenten werd er geen overeenstemming bereikt, met uitzondering van de stad Antwerpen die wel akkoord gaat met het voorstel.

WAT IS ER GEREALISEERD?

Door de Vlaamse Regering werd in het kader van het Kerntakenplan op 17 juli 2015 beslist dat het gewestelijk toezicht op de klasse 2-inrichtingen, zowel wat het planmatig als reactief toezicht betreft, aan de lokale overheden moet worden overgedragen.

De afbouw moet geleidelijk verlopen, zodat gemeenten eerst voldoende ervaring kunnen opdoen met de nieuwe procedure en er zal hiertoe ingezet worden op structurele ondersteuning van de gemeenten. Door deze beslissing van de Vlaamse Regering is de inhoud van deze fiche 22 achterhaald en slaat deze niet enkel meer op de stad Antwerpen, maar op alle steden en gemeenten binnen het Vlaams Gewest.

Er wordt nu gewerkt aan de geleidelijke afbouw van het klasse 2 toezicht naar lokale besturen en de opbouw van de structurele ondersteuning van de lokale besturen door het Gewest:

- Jaarlijkse procentuele afbouw klasse 2 toezicht ingebouwd in inspectieplannen afdeling Handhaving;
- Overdracht klasse 2 bedrijfsdossiers is gebeurd;
- Iedere gemeente is op de hoogte gebracht van overzicht gedeclassificeerde inrichtingen (n.a.v. invoering omgevingsvergunning 23/2/2017);
- Recht op ondersteuning door gewestelijke toezichthouders wettelijk verankerd in Milieuhandhavingsdecreet (DABM art. 16.3.18);
- Thematische ondersteuningsprojecten zijn lopende (workshops, themagerichte acties) die zowel terreinondersteuning als administratieve ondersteuning omvatten;
- Ad hoc ondersteuning tussen individuele gewestelijke en lokale toezichthouders (op het terrein, waar nodig);
- Bijdragen aan opleiding handhaving Ruimtelijke Ordening voor gemeentelijk verbalisant RO en gemeentelijke stedenbouwkundige inspecteur via bestuursscholen.

4.6.23. Natuurbeleid: brede adviezen en vergunningen/machtigingen

WAT IS ER AFGESPROKEN?

Er is overeenstemming wat betreft de afbouw van de advisering, het stoppen met de advisering voor acuut gevaarlijke bomen, de kapmachtigingen en wat betreft afschaffen van de goedkeuring bij het vervreemden van onroerende goederen die vallen onder het Bosdecreet. Gemeenten dienen wel te kunnen inschatten of een maatregel al dan niet effect zal hebben op natuurkerngebieden, Europees beschermde en Rode lijstsoorten en Vlaamse en Europese natuurwaarden. Daarnaast is de Vlaamse Overheid van mening dat het vervreemden van gemeentebossen niet kan gepaard gaan met Vlaamse subsidies voor aankoop of beheer.

WAT IS ER GEREALISEERD?

De advisering voor acuut gevaarlijke bomen kan worden afgebouwd. De termijn voor afbouw is 2019.

Deze afbouw werd **gerealiseerd**. Vanaf 29/9/16 wordt de bevoegdheid voor de behandeling van aanvragen voor het kappen van bomen (niet in bosverband) wegens acuut gevaar waargenomen door de burgemeester. Het vrijstellingsbesluit voor stedenbouwkundige vergunningen werd daartoe gewijzigd:

<https://www.ruimtelijkeordening.be/NL/Beleid/Wetgeving/Uitvoeringsbesluiten/Vergunningen/b-Vrijstelling-vergunningsplicht-1dec2010>

Het werkingsveld van de kapmachtigingen voor het ANB wordt verkleind. Er wordt gefocust op de natuurkerngebieden in functie van de realisatie van de instandhoudingsdoelstellingen.

Een voorstel tot wijziging van regelgeving werd opgemaakt, maar zal niet binnen het vooropgestelde tijdsframe (d.i. deze legislatuur) uitgevoerd worden.

Toezicht op vervreemding van openbare bossen (privatisering) is niet langer een noodzakelijk instrument.

Wat betreft de vervreemding van openbare bossen zijn er momenteel nog geen concrete stappen ondernomen i.k.v. fase 2 van het wetsintegratieproject van ANB (het 'GBN-decreet', zoals in de eerdere fiche vermeld, is een foute term). Evenmin heeft het politieke niveau beslist om al vroeger te starten met het schrappen van de verplichte machtiging via een verzameldecreet. Er zijn wel intern de nodige voorbereidingen aan de gang om die fase 2 op de rails te zetten, en daarbij wordt het hele Bosdecreet in het vizier genomen, inclusief de figuur van 'machtiging voor vervreemding van openbare bossen'. Het is de bedoeling dat die figuur daarbij geschrapt zal worden maar voorlopig worden deze dossiers nog geval per geval en rekening houdend met de reeds genomen beslissingen beoordeeld.

4.6.24. Afschaffen verouderde plannen

WAT IS ER AFGESPROKEN?

Ruimte Vlaanderen, provincies en gemeenten onderschrijven de voordelen van de mogelijkheid voor het afschaffen van verouderde plannen zoals voorgesteld door de lokale overheden, en dit wordt onderzocht in het kader van de verdere ontwikkeling van het Beleidsplan Ruimte Vlaanderen. Het is juridisch ook niet evident om dit eenvoudig te versoepelen. Ook zal het vereenvoudigen van de procedures voor het wijzigen van voorschriften (RUP's) hiertoe bijdragen.

WAT IS ER GEREALISEERD?

Er is een soepelere planwijzigingsprocedure (wijzigen of opheffen van verouderde inrichtingsvoorschriften van gemeentelijke plannen) opgenomen in de definitief goedgekeurde

codextrein. Het is juridisch niet mogelijk om integrale plannen met een eenvoudige gemeenteraadsbeslissing op te heffen; dit is in strijd met o.m. Europeesrechtelijk verankerde inspraakverplichtingen. Het is niet opportuun deze mogelijkheid in te voeren voor provinciale verordenende plannen: de provincies maken pas ruimtelijke uitvoeringsplannen sinds de goedkeuring van hun ruimtelijk structuurplan. Het eerste provinciaal ruimtelijk structuurplan dateert van 2001, d.w.z. 15 jaar geleden, en de provinciale ruimtelijke uitvoeringsplannen gaan veel minder frequent in op de concrete inrichting van bebouwde omgevingen dan de gemeentelijke plannen. Het plaatje verschilt dus grondig van dat op gemeentelijk niveau waar er vaak nog zeer gedetailleerde plannen van enkele decennia oud (BPA's) van kracht zijn.

4.6.25. Planbaten en Planschade

WAT IS ER AFGESPROKEN?

Hervorming van de planschaderegeling wordt besproken in het kader van het project 'Harmonisering van bestaande compenserende vergoedingen (kapitaalschade, planschade, gebruikerscompensatie)'. Zie ook conceptnota bij decreet houdende landinrichting. Betere afstemming tussen lasten en lusten van het ruimtelijke planningsgebied. Gerichter aanschrijven van belastingplichtigen. Betere afstemming Vlaanderen/lokale besturen.

WAT IS ER GEREALISEERD?

Herbekijken van het systeem van planbaten-planschade. Onder meer het door de gemeenten ervaren onevenwichtig karakter, waarbij gemeenten te veel planschade moeten betalen, en te weinig planbatenheffingen (PBH) ontvangen, wordt hierbij geobjectiveerd. Ook de wijze waarop VLABEL de heffingsplichtigen van de PBH aanschrijft zal tegen het licht gehouden worden.

Verbeteringen aan de planschade en planbaten zijn opgenomen in het instrumentendecreet. Een voorontwerp van decreet werd op 20 juli 2018 voor de tweede keer principieel goedgekeurd. VVSG en VVP zijn betrokken via de strategische adviesraden en in een vroegere fase van het project via de ambtelijke klankbordgroep.

Harmonisering compenserende vergoedingen (incl. planschade)

Het instrumentendecreet bevat een voorstel tot harmonisering in uitvoering van de betreffende conceptnota VR 2013 DOC1580/1 en regelt de administratieve procedure, het globaal administratief beheer, de berekening en de afhandeling van geschillen. Belangrijk principe is dat de harmonisering niet ten koste mag gaan van de eigenheid van de bestaande compenserende vergoedingen. De procedurele harmonisatie impliceert voor de planschadevergoeding een belangrijke overschakeling van een gerechtelijke naar een administratieve afhandelingsprocedure.

Optimalisatie planbatenregeling

VLABEL heeft als gevolg van de vrijstellingsissues haar communicatie naar de heffingsplichtigen al verfijnd. De actualisatie van de planbatentarieven werd de VCRO-wijziging (de zogenaamde codextrein), gepubliceerd in het Belgisch Staatsblad op 20 december 2017.

Het voorstel van instrumentendecreet voorziet (aanvullend) aangepaste modaliteiten voor de planbatenheffing, met name op vlak van de grondslag (met een verruiming van planbaten bij

welbepaalde wijzigingen van stedenbouwkundige voorschriften), de heffingspercentages, enkele vrijstellingsgronden en de doorstroming van de geïnde bedragen naar de initiatief-nemende overheden.

Andere instrumenten

In het kader van een betere afstemming tussen lasten en lusten binnen de ruimtelijke ordening voorziet het voorstel van instrumentendecreet in (a) een decretale regeling voor regionale projecten met overdracht van ontwikkelingsrechten, (b) een verbeterd decretaal kader voor het gebruik van stedenbouwkundige lasten en (c) een optimalisatie van het instrument herverkaveling uit kracht van wet gekoppeld aan een RUP.

Samenvatting

Sinds het begrotingsjaar 2016 zijn **zeven voormalige sectorale en voorwaardengebonden subsidiestromen geïntegreerd in het Gemeentefonds**, onder de vorm van een aanvullende dotatie. Deze zeven regelingen (lokaal jeugdbeleid, cultuur, sport, flankerend onderwijsbeleid, ontwikkelingssamenwerking, integratie en kinderarmoede) zijn samen goed voor een bedrag van meer dan 130 miljoen euro, dat sinds 2016 als onvoorwaardelijke basisfinanciering aan de gemeenten wordt toegekend.

Na het wegvallen van deze klassieke sturingsinstrumenten van de Vlaamse overheid moeten diverse Vlaamse departementen en agentschappen hun rol herdefiniëren: van een subsidiërende en controlerende administratie naar een coachende administratie. Eén van de deelaspecten die hierbij naar voor komt, is het vraagstuk van de **monitoring**.

De lokale besturen vragen om makkelijk toegang te kunnen hebben tot de vele beschikbare informatie op Vlaams niveau en deze op maat te kunnen inzetten voor hun lokaal beleid. Tegelijkertijd vraagt de Vlaamse overheid in ruil voor decentralisaties een duidelijk zicht op de sectorale evoluties in het lokale veld. Een evenwicht is nodig tussen informatiebehoefte en het respect voor de autonome beleidsruimte. Tevens moet er over gewaakt worden dat niet wordt geëvolueerd van (voorbijgaande) plan- en rapporteringslast naar een (nieuwe) monitoringslast. Daarom werd een nieuwe monitoringtool ontwikkeld.

In maart 2018 werd de nieuwe dataverzamelingstool in werking gesteld. Tegelijk werden ook de nodige afspraken gemaakt om externe data te kunnen koppelen aan dit instrument.

Op 15 januari 2019 werd het ontsluitingsplatform in haar volledige vorm gepresenteerd tijdens het Cultuurforum. Zowel de gegevens van de nieuwe dataverzamelingstool als van de reeds ontsloten externe bronnen zijn raadpleegbaar via dit platform.

4.7.1. Registratie- en monitoringsbeleid

WAT IS ER AFGESPROKEN?

- Er wordt een initiatief genomen om de bestaande informatiestromen- en interacties tussen de Vlaamse en de lokale overheid te stroomlijnen en te optimaliseren om zo te komen tot een uitgebalanceerde dataset, met respect voor het MAGDA-principe (MAGDA staat voor 'Maximale GegevensDeling tussen Administraties') en met de ambitie een win-win te realiseren in de dataverzameling, informatiedeling en publieksontsluiting.
- De Vlaamse overheid engageert zich om haar registratie- en monitoringsbeleid over lokale overheden in de sectoren cultuur, jeugd en sport verder uit te bouwen en bij te sturen, in voortdurend overleg met de lokale overheid. De doelstelling is het beleid, zowel op lokaal als Vlaams niveau, te voeden met relevante gegevens over de vrijetijdsbeleving en -besteding in de Vlaamse gemeenschap.

- Er zullen ook over de beleidsdomeinen heen synergiën gezocht worden. Daarbij zullen de werkzaamheden binnen het beleidsdomein Vrije Tijd als good-practice worden ingeschoven in een ruimer verhaal van nieuwe centraal-lokale relaties.
- Er wordt overeengekomen om een werkgroep op te richten om een nieuwe dataset te ontwikkelen waarin naast de beide overheden ook vertegenwoordigers van de steunpunten zullen uitgenodigd worden.

WAT IS ER GEREALISEERD?

	planning Start/EINDE	Resultaat
Fase 0: Projectvoorbereiding	Juni '15 – Juli '15	
STROOM 1: INHOUD		
Fase 1: Inhoudelijke voorbereiding Detail inventaris van het bestaande materiaal met lokale relevantie, waarbij gekeken wordt naar de mate waarin deze data gebruikt worden in beleid en welke actoren betrokken zijn.	Juli '15 – oktober '15	Detail inventarisatie van data met lokale relevantie
FASE 2 : Ontwikkelen toekomstscenario per beleidsveld Op basis van deze voorbereidende analyse wordt het gesprek met alle relevante actoren aangegaan. Het projectteam zal hier samen aan de slag gaan met de lokale besturen, VVSG en de sectoren.	december '15 – oktober '16	Startmoment van het project lokale monitoring werd gehouden in december '15 met 132 deelnemers uit lokale besturen en sectororganisaties. (https://cjsm.be/project-lokale-monitoring/startmoment) Vervolgens werken Inhoudelijke werkgroepen bestaande uit Vlaamse cultuur, jeugd- of sportadministratie, lokale besturen (bestuurders en ambtenaren) en sectororganisaties voorstellen voor indicatorensets uit op het vlak van Cultuur, Jeugd en Sport. Deze werkgroepen leverden hun voorlopige resultaten op tegen juli 2016. In de periode juli-augustus 2016 werden de resultaten van de 3 werkgroepen samengelegd en wetenschappelijk gevalideerd. Ook vond over een vijftal thema's nog thematisch overleg plaats. Tegen eind oktober buigen de werkgroepen zich een laatste keer over de indicatorenlijst.
STROOM 2: IT-spoor		
Fase 1: Testcases radicaal digitaal Met de testcases willen we kennis opbouwen over de wijze waarop we materiaal kunnen ontsluiten, wat nodig is, hoe zaken het best werken,...	Juni '15 – voorjaar '16	Interne kennis van Qlikview als ontsluitingstool werd verder uitgebouwd en versterkt in samenwerking met andere beleidsdomeinen.

Functionele analyse voor een dataverzamelingstool.	Oktober 2016 – maart 2017	De functionele analyse moet een volledig beeld geven van de opbouw, inhoud en werking van de nieuw te bouwen applicatie.
Afbakening en definiëring gegevensset.	Oktober 2016 – maart 2017	De indicatorenlijst die door de werkgroepen werd ontwikkeld moet worden omgezet naar een afgebakende gegevensset en voor alle gehanteerde begrippen moeten er sluitende definities worden opgesteld. De algemeen omschreven indicatoren uit de lijst moeten tot in detail worden uitgewerkt, zodat ze gebruiksklaar zijn voor de technische uitwerking in het dataverzamelingstool.
Analyse databronnen	Oktober 2016- juni 2017	Alle databronnen, zowel interne als externe, waarvan we gegevens willen gebruiken in de ontsluitingsfase, zijn geanalyseerd. Enerzijds om klaarheid te hebben over de data die we voor de ontsluiting willen verzamelen en anderzijds om goed te kunnen inschatten op welke manier de gegevens uit die externe databronnen zo vlot mogelijk kunnen doorstromen naar het Departement CJSM.
Bouw van de dataverzamelingstool	April 2017 - Februari 2018	In een volgende fase wordt de opgebouwde gegevensset vertaald naar een digitaal registratiesysteem. Het instrument moet voor de lokale besturen zo gebruiksvriendelijk mogelijk zijn, en zal tussentijds afgetoetst worden met de VVSG en een aantal testgebruikers uit lokale besturen.
Lancering van de dataverzamelingstool	Maart 2018	In maart 2018 werd de tool in werking gesteld. In de loop van de activatieperiode (tot einde mei) werden de verschillende betrokken partijen met gerichte en consequente communicatie tot actie gestimuleerd.
Koppeling met databronnen	Juli 2017 – juli 2018	er werden afspraken met dataleveranciers gemaakt en technische aspecten van de koppeling met de externe databronnen werden uitgeklaard. De gegevens die we per databron willen ontsluiten moesten verzameld worden binnen het Datawarehouse CJSM, om hierop te kunnen rapporteren.
Functionele analyse voor een ontsluitingsplatform	Januari 2017 – december 2017	Er moest werk gemaakt worden van een ontsluiting van de verzamelde gegevens en de gekoppelde externe data. De functionele analyse geeft een volledig beeld van de opbouw, inhoud en werking van een instrument waarop de verzamelde gegevens worden teruggekoppeld. Er werd al in een vroege fase van het project gestart met deze

		analyse, omdat de manier waarop de gegevens ontsloten moeten worden een impact heeft op de wijze waarop de verschillende databronnen worden gekoppeld aan het Datawarehouse van CJSM
Bouw van een ontsluitingsplatform	Januari 2018 – december 2018	Er werd een platform gebouwd waarop alle gegevens op een gebruiksvriendelijke manier kunnen geraadpleegd worden door de eindgebruikers: www.vrijetijdsmonitorvlaanderen.be
Lancering van het ontsluitingsplatform	15 januari 2019	Op 15 januari 2019, tijdens het cultuurforum, werd het ontsluitingsplatform in haar volledige vorm gepresenteerd aan een breed publiek. Zowel de gegevens van het nieuwe dataverzamelingstool als van de reeds ontsloten externe bronnen zijn op dat moment raadpleegbaar. In samenwerking met VVSG en Sport Vlaanderen zullen er in de loop van 2019, tijdens verschillende momenten, toelichting bij de lokale vrijetijdmonitor worden gepresenteerd

5. OORSPRONKELIJKE SAMENSTELLING VAN DE PARITAIRE COMMISSIE

Leden van de paritaire commissie, in hun toenmalige hoedanigheid, die in juni 2015 hun goedkeuring hebben gehecht aan het eindverslag:

Voorzitter		
	Kris Snijkers	Adjunct-kabinetschef Viceminister-president Homans
Vlaamse overheid		
1.	Jeroen Vervloessem	Raadgever kabinet viceminister-president Crevits
2.	Jo Brouns	Raadgever kabinet minister Vandeurzen
3.	Myriam Parys	Raadgever kabinet viceminister-president Turtelboom
4.	Stephanie D'Hose	Adjunct-kabinetschef kabinet minister Gatz
5.	Sofie Croenen	Raadgever kabinet minister Muyters
6.	Isabel Jacobs	Adjunct-kabinetschef kabinet minister Weyts
VVSG		
1.	Luc Martens	Algemeen voorzitter VVSG, burgemeester Roeselare
2.	Wim Dries	Lid directiecomité VVSG, burgemeester Genk
3.	Stijn Quaghebeur	Voorzitter RVB VVSG, schepen Dilbeek
4.	Frieda Brepoels	Lid directiecomité VVSG, burgemeester Bilzen
5.	Sabine Van Dooren	Lid RVB VVSG, schepen Kapellen
6.	Rudy Coddens	Voorzitter afdeling OCMW's VVSG, voorzitter OCMW Gent
VVP		
1.	Marc Vandeput	VVP-voorzitter, gedeputeerde provincie Limburg
2.	Carl Vereecke	VVP-bureaulid, gedeputeerde provincie West-Vlaanderen
Ondersteuning door de centrale administratieve werkgroep		
1.	Filip Delos	Raadgever kabinet Homans
2.	Mark Suykens	Algemeen directeur VVSG
3.	Bram Opsomer	Projectcoördinator, Agentschap voor Binnenlands Bestuur